

บทที่ 3

การพิจารณาการกระจายของคัพพ์ และการลากเส้นแบ่ง เขตคัพพ์

3.1 การพิจารณาการกระจายของคัพพ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นแรก ซึ่งเป็นขั้นตอนการวิเคราะห์คัพพ์ (ดูภาคผนวก ข) ผู้วิจัยได้ทราบว่าแต่ละหน่วยพรรคแทนด้วยคัพพ์ที่คัพพ์ และแต่ละคัพพ์มีรูปแบบอะไรบ้าง ในขั้นตอนที่สองผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ของแต่ละหน่วยพรรคมาแสดงลงบนแผนที่ โดยใช้แผนที่ 1 แผ่นต่อ 1 หน่วยพรรค และหมายเลข (ขนาดเล็ก) แทนคัพพ์ 1 คัพพ์ แผนที่ชุดนี้เป็นชุดที่ 1 เรียกว่า แผนที่แสดงข้อมูลพื้นฐาน

เมื่อทวนแผนที่และแสดงคัพพ์ที่ใช้ในแต่ละจุดเก็บข้อมูลบนแผนที่จนครบทุกหน่วยพรรคแล้ว ผู้วิจัยจึงพิจารณาการกระจายของคัพพ์ และพบว่าในบริเวณที่ศึกษามีการใช้คัพพ์เกาะกลุ่มกัน แต่ลักษณะของการเกาะกลุ่มยังเห็นไม่ชัดเจน จึงได้ทดลองหาวิธีแสดงการเกาะกลุ่มของคัพพ์ วิธีแรกที่ได้ทดลองใช้คือ วิธีที่จำลอง คัพพ์ชู (2528) และจันทราพร สุขปรีดี (2531) ใช้ในการแสดงการเกาะกลุ่มของคัพพ์ โดยการหาว่าในแต่ละอำเภอใช้คัพพ์ใดมากที่สุดเทียบเป็นอัตราร้อยละ แล้วนำผลมาแบ่ง เขตคัพพ์ตามเส้นแบ่งเขตอำเภอ แต่ผู้วิจัยพบว่าวิธีการดังกล่าวไม่เหมาะกับงานวิจัยนี้ เนื่องจากในงานวิจัยนี้แต่ละอำเภอมีจุดเก็บข้อมูลไม่มากนัก การที่จุดใดจุดหนึ่งใช้คัพพ์ต่างออกไปจากจุดเก็บข้อมูลอื่น ๆ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราการใช้คัพพ์ในอำเภอนั้น ๆ มาก ผลที่ได้พบว่าในอำเภอต่าง ๆ มีการใช้คัพพ์ต่างกันออกไปจนไม่สามารถหาเส้นแบ่ง เขตคัพพ์ได้

ผู้วิจัยจึงทดลองใช้วิธีที่สอง คือ การลากเส้นแบ่งเขตบริเวณที่มีการใช้ศัพท์เดียวกันเกาะกลุ่มกันออกจากบริเวณอื่น ๆ โดยไม่คำนึงถึงเส้นแบ่งเขตอำเภอ ซึ่งเป็นวิธีการเดียวกับที่ดวงใจ เอช (2529) ใช้แสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์ แต่ปัญหาที่พบในงานวิจัยของดวงใจ คือ ดวงใจไม่ได้ให้หลักเกณฑ์ที่แน่นอนไว้ว่าศัพท์เดียวกันเกาะกลุ่มกันเป็นจำนวนเท่าใดจึงจะลากเส้นแบ่งเขตศัพท์นั้นออกจากศัพท์อื่น ๆ เพียงแต่กล่าวว่าลากเส้นแบ่งเขตบริเวณที่ศัพท์ปรากฏเกาะกลุ่มกันหนาแน่น และศัพท์ที่ปรากฏประปรายจะไม่นำมาพิจารณา แต่ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีเกณฑ์ในการลากเส้นแบ่งเขตศัพท์ที่ชัดเจน เพื่อใช้ในการพิจารณาการเกาะกลุ่มของศัพท์ จึงทดลองลากเส้นแบ่งเขตบริเวณที่มีการใช้ศัพท์เดียวกันเกาะกลุ่มกัน โดยกำหนดจุดเก็บข้อมูลต่าง ๆ กันตั้งแต่ 2 จุดไปจนกระทั่ง 5 จุด และพบว่าจำนวนที่เหมาะสมที่สุดในการลากเส้นแบ่งเขตศัพท์ คือ ตั้งแต่ 3 จุดขึ้นไป

3.2 การลากเส้นแบ่งเขตศัพท์

เมื่อผู้วิจัยตัดสินใจเลือกวิธีแสดงการเกาะกลุ่มของศัพท์แล้วจึงดำเนินการลากเส้นแบ่งเขตศัพท์ในแผนที่ทุกแผ่น เกณฑ์ที่ผู้วิจัยใช้มีดังนี้

3.2.1 ถ้าศัพท์เดียวกัน 1 ศัพท์ หรือศัพท์ชุดเดียวกัน 1 ชุดซึ่งประกอบด้วยศัพท์มากกว่า 1 ศัพท์ ปรากฏเกาะกลุ่มกันตั้งแต่ 3 จุดขึ้นไป ผู้วิจัยจะลากเส้นแบ่งบริเวณนั้นออกจากบริเวณที่ใช้ศัพท์อื่น ๆ กรณีตัวอย่างที่ผู้วิจัยจะลากเส้นแบ่งเขตศัพท์ ได้แก่ กรณีที่บริเวณหนึ่งมีศัพท์ที่แทนด้วยหมายเลข 3 ปรากฏเกาะกลุ่มกัน 4 จุด (ดูภาพที่ 17 หน้า 46) และกรณีที่ศัพท์ที่แทนด้วยหมายเลข 1-2 ปรากฏเกาะกลุ่มกัน 3 จุด (ดูภาพที่ 25 หน้า 54) เป็นต้น

3.2.2 ถ้าศัพท์หนึ่งปรากฏเกาะกลุ่มกันในบริเวณหนึ่ง อีกศัพท์หนึ่งปรากฏเกาะกลุ่มกันในอีกบริเวณหนึ่ง และมีจุดเก็บข้อมูลที่อยู่ระหว่าง 2 บริเวณข้างต้นซึ่งใช้ศัพท์ 2 ศัพท์นั้น ผู้วิจัยจะลากเส้นแบ่งเขตศัพท์ที่จุดเก็บข้อมูลที่มีการใช้ศัพท์ 2 ศัพท์นั้น เช่น บริเวณหนึ่งใช้ศัพท์ที่แทนด้วยหมายเลข 1 อีกบริเวณหนึ่งใช้ศัพท์ที่แทนด้วยหมายเลข 2 และมีจุดเก็บข้อมูลที่อยู่ระหว่าง 2 บริเวณดังกล่าวใช้ศัพท์ 2 ศัพท์นั้นซึ่งแทนด้วยหมายเลข 1-2 การลากเส้นแบ่งเขตศัพท์จะลากที่จุดเก็บข้อมูลที่ใช้ศัพท์ 1-2 นั้น (ดูภาพที่ 10 หน้า 39)

3.3 การกำหนดสัญลักษณ์แทนศัพท์ที่ใช้ในแต่ละบริเวณ

เมื่อแบ่งเขตศัพท์ออกเป็นบริเวณต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยกำหนดหมายเลข ขนาดใหญ่แทนศัพท์ที่ใช้ในบริเวณนั้น ๆ ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดสัญลักษณ์ดังนี้ คือ

3.3.1 บริเวณที่มีการใช้ศัพท์เดียวกัน 1 ศัพท์ในทุกจุดเก็บข้อมูล ผู้วิจัยใช้หมายเลขแทนศัพท์นั้น เป็นสัญลักษณ์แทนศัพท์ที่ใช้ทั้งบริเวณ เช่น บริเวณที่ใช้ศัพท์หมายเลข 2 ใช้สัญลักษณ์ **2** เป็นตัวแทนของทั้งบริเวณ

3.3.2 บริเวณที่มีการใช้ศัพท์ชุดเดียวกันในทุกจุดเก็บข้อมูล ผู้วิจัยใช้หมายเลขแทนชุดศัพท์นั้น ๆ เป็นสัญลักษณ์แทนศัพท์ที่ใช้ทั้งบริเวณ เช่น บริเวณที่ใช้ศัพท์หมายเลข 1-2 ใช้สัญลักษณ์ **1-2** เป็นตัวแทนของทั้งบริเวณ

3.3.3 บริเวณที่มีการใช้ศัพท์หลายศัพท์ปะปนกัน ผู้วิจัยใช้วิธีการคำนวณหาอัตราร้อยละของการปรากฏของศัพท์แต่ละศัพท์ในบริเวณนั้น ๆ โดยมีวิธีการดังนี้ (ตัดแปลงจากจันทิราพร สุขปรีดี, 2531 หน้า 34-35)

ก. สัญลักษณ์หนึ่งนับเป็น 1 คะแนน

ข. หากสัญลักษณ์ปรากฏร่วมกัน 2 สัญลักษณ์ใน 1 จุดเก็บข้อมูล ผู้วิจัยนับคะแนนแต่ละสัญลักษณ์เป็น 1 คะแนนเช่นกัน ตัวอย่างเช่น หน่วยอรรถที่ 38 (รูปภาพที่ 43 หน้า 72) บริเวณ อ.อำลิก, เขาพนม, คลองท่อม, เกาะสันตา ในจังหวัดกระบี่

สัญลักษณ์	1	ปรากฏ	4	จุด
"	2	"	2	"
"	3	"	4	"
"	5	"	1	"
"	16	"	1	"
"	1-2	"	1	"

สัญลักษณ์	1-3	ปรากฏ	2	จุด
"	1-4	"	1	"
"	2-3	"	2	"
"	2-7	"	1	"
"	15-17	"	1	"

ผลของการนับตามวิธีการที่ใช้ในที่นี้ คือ

สัญลักษณ์	1	ปรากฏทั้งสิ้น	8 จุด = 8 คะแนน
"	2	"	6 " = 6 "
"	3	"	8 " = 8 "
"	4	"	1 " = 1 "
"	5	"	1 " = 1 "
"	7	"	1 " = 1 "
"	15	"	1 " = 1 "
"	16	"	1 " = 1 "
"	17	"	1 " = 1 "

รวมคะแนนการปรากฏของศัพท์ในบริเวณนี้ทั้งสิ้น = 28 คะแนน

ค. หาอัตราร้อยละของการปรากฏของแต่ละสัญลักษณ์ในบริเวณดังกล่าว (ดูรายละเอียดอัตราร้อยละของการปรากฏของศัพท์ในภาคผนวก ค) โดยกำหนดค่าให้คะแนนรวมของบริเวณนั้นเป็นจำนวนเต็มของการหาอัตราร้อยละ เช่น หน่วยอรรถที่ 38 ผลของการหาอัตราร้อยละของการปรากฏของแต่ละสัญลักษณ์ ได้แก่

สัญลักษณ์	1	เท่ากับ	28.57 %
"	2	"	21.42 %
"	3	"	28.57 %
"	4	"	3.57 %
"	5	"	3.57 %
"	7	"	3.57 %
"	15	"	3.57 %

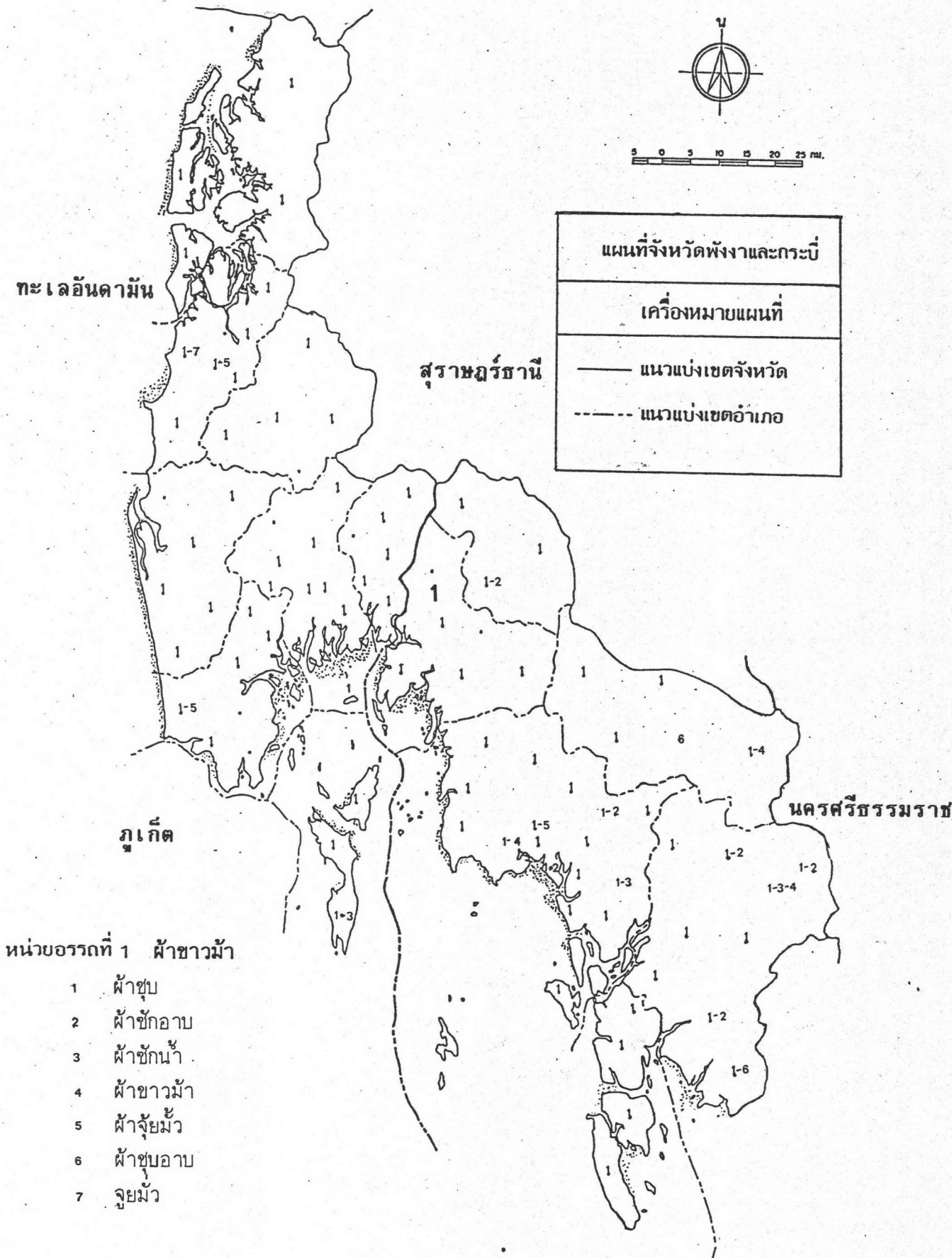
สัญลักษณ์	16	เท่ากับ	3.57 %
"	17	"	3.57 %
รวม			100.00 %

ง. เมื่อหาอัตราร้อยละได้แล้วจึงกำหนดสัญลักษณ์แทนศัพท์ที่ใช้ในบริเวณดังกล่าว ซึ่งศัพท์ที่จะใช้เป็นตัวแทนของศัพท์ที่ใช้ในบริเวณดังกล่าวจะต้องมีอัตราการปรากฏเป็นจำนวนมาก ศัพท์ที่ปรากฏเป็นจำนวนน้อยจะไม่นำมาพิจารณา วิธีกำหนดศัพท์ที่จะเป็นตัวแทนการใช้ศัพท์ของทั้งบริเวณผู้วิจัยเห็นด้วยกับวิธีการที่จำลอง คำนุช (2528) และ จันทรภาพ สุขปรีดี (2531) ใช้ คือ ศัพท์ที่จะเป็นตัวแทนการใช้ศัพท์ของทั้งบริเวณ ได้แก่ ศัพท์ที่มีอัตราการปรากฏสูงสุด และศัพท์ที่มีอัตราการปรากฏรองลงมา ข้อแตกต่างระหว่างวิธีการของจำลองกับจันทรภาพ คือ จำลองกำหนดให้ศัพท์ที่มีอัตราการปรากฏรองลงมา มีความต่างจากศัพท์ที่มีอัตราการปรากฏสูงสุดไม่เกินร้อยละ 10 เป็นตัวแทนการใช้ศัพท์ของทั้งบริเวณ แต่จันทรภาพ กำหนดให้ศัพท์ที่มีอัตราการปรากฏรองลงมา มีความต่างจากศัพท์ที่มีอัตราการปรากฏสูงสุดร้อยละ 20 เป็นตัวแทนการใช้ศัพท์ของทั้งบริเวณ

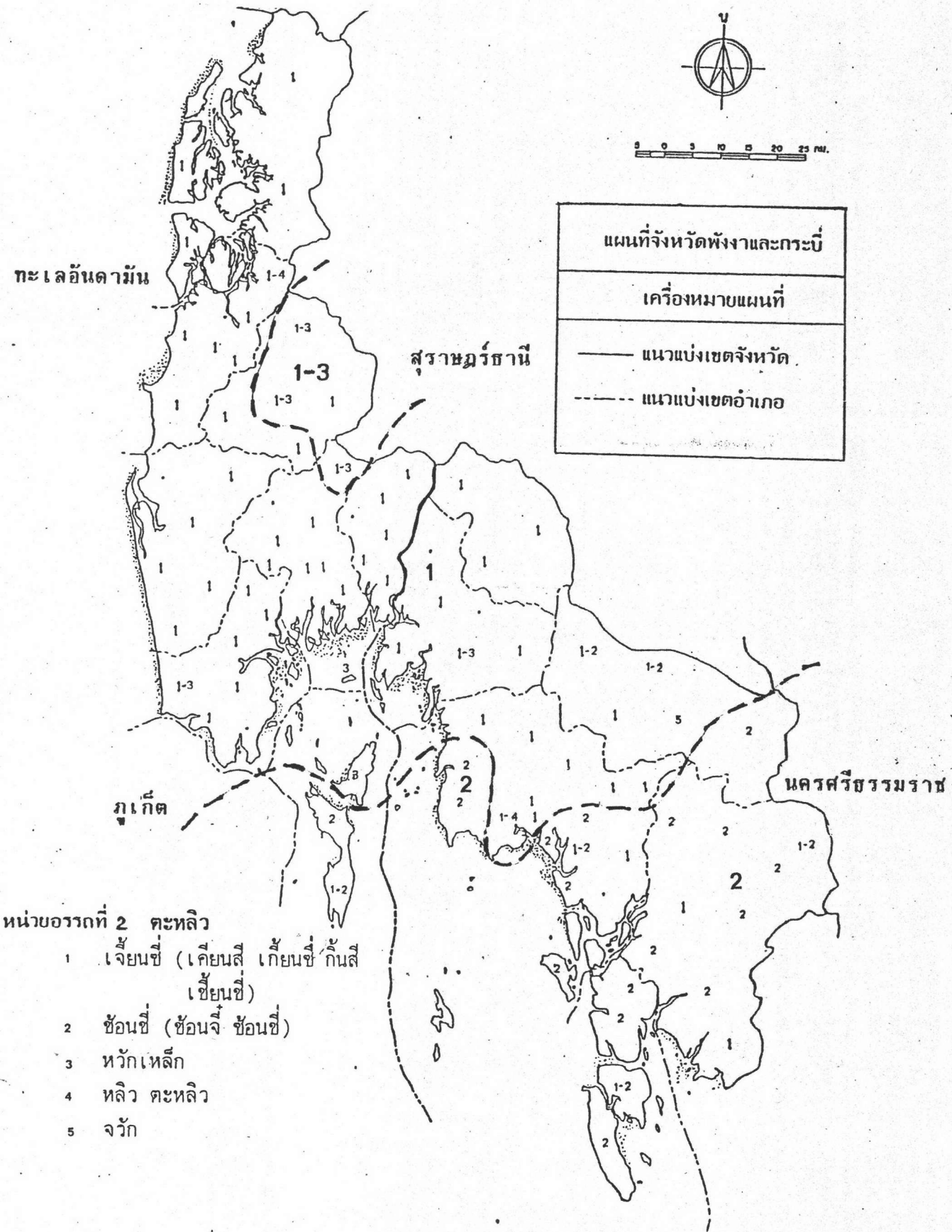
ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ทดลองใช้ทั้ง 2 วิธี พบว่าวิธีการของจันทรภาพเหมาะสมกับขั้นตอนนี้ของงานวิจัยนี้ เนื่องจากแผนผังที่ชุดที่ 1 นี้ ผู้วิจัยมุ่งแสดงข้อมูลขั้นพื้นฐาน จึงต้องการแสดงรายละเอียดไว้มาก ตัวอย่างเช่น ในหน่วยบรรทัดที่ 38 มีบริเวณที่ใช้ศัพท์ปะปนกันมากหนึ่งบริเวณทางตอนใต้ของจังหวัดกระบี่ ศัพท์ที่เป็นตัวแทนของศัพท์ที่ใช้ในบริเวณดังกล่าว จากการใช่วิธีการคำนวณของจันทรภาพ ได้แก่ ศัพท์ที่แทนด้วยสัญลักษณ์ 1, 3, 2 (เรียงตามลำดับอัตราการปรากฏจากมากไปหาน้อย) ดังนั้นสัญลักษณ์ที่ใช้ในบริเวณนี้จึงได้แก่ **1-3-2**

รายละเอียดการกระจายของศัพท์และการลากเส้นแบ่งเขตศัพท์ของแต่ละหน่วยบรรทัดได้จากภาพที่ 6-55 (หน้า 35-84)

ภาพที่ 6 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

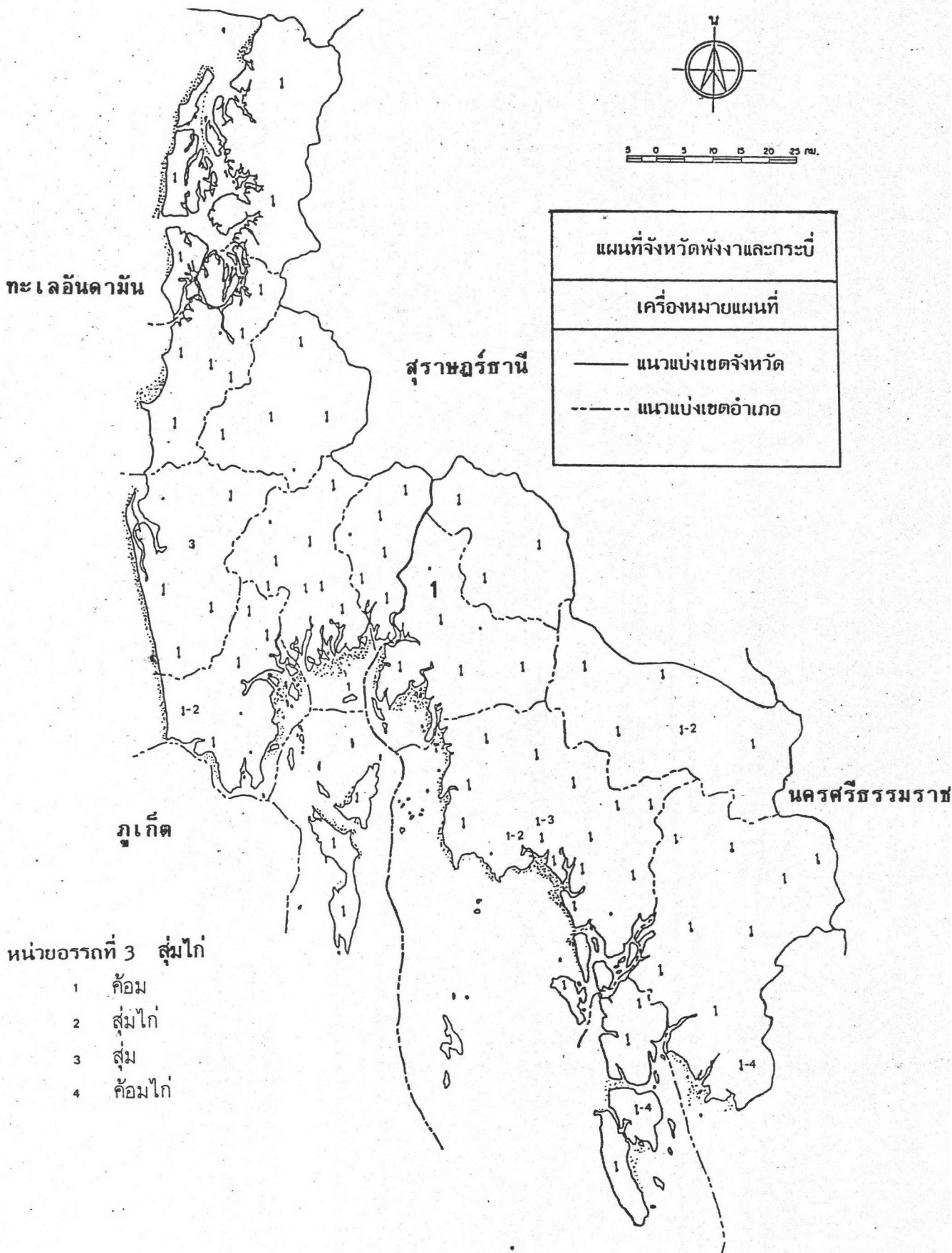
ภาพที่ 7 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

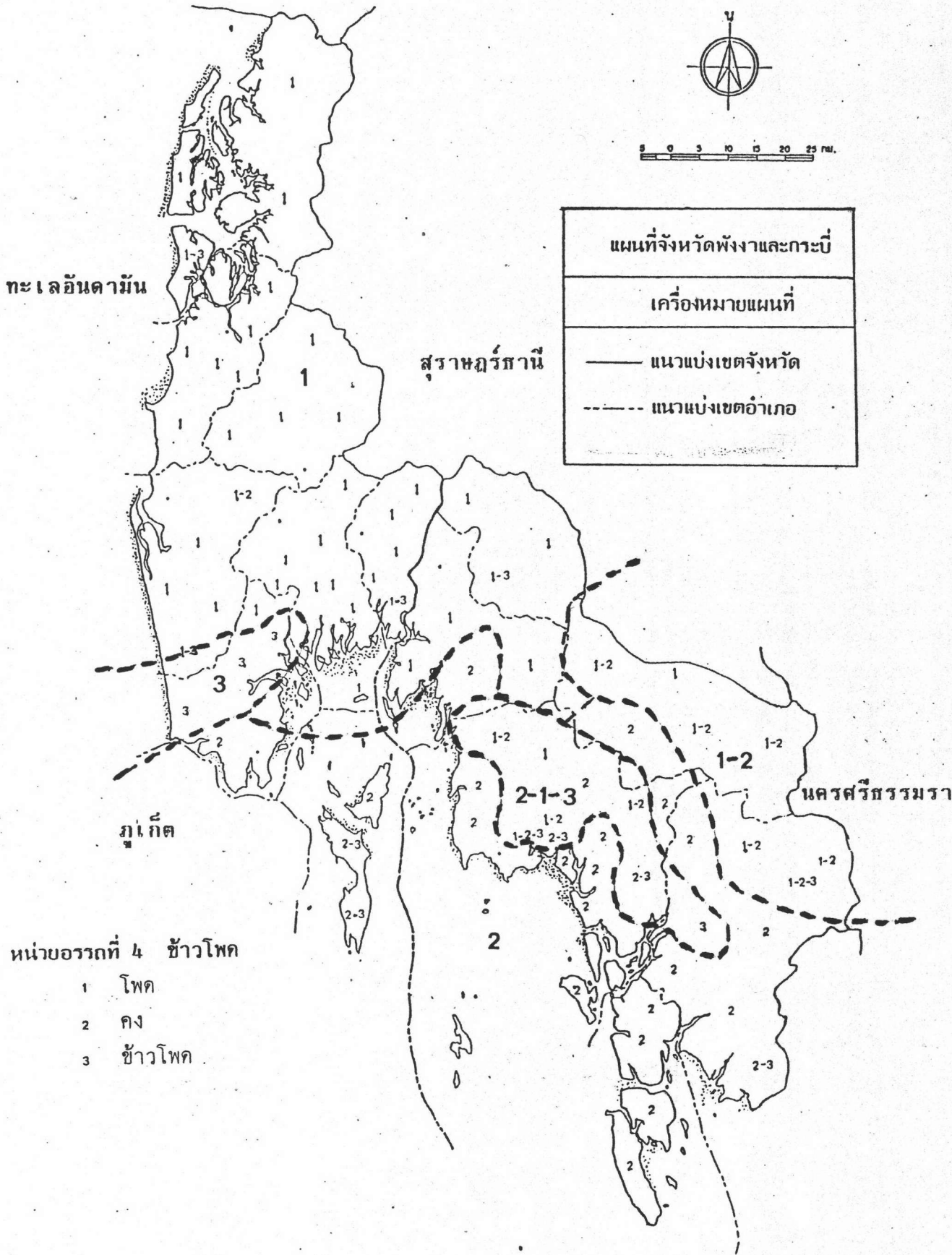
หน่วยอรรถที่ 2 ตะหลิว

- 1 เจียนซี่ (เคียนสี่ เกียนซี่ กีนสี่
เชียนซี่)
- 2 ซ้อนซี่ (ซ้อนจี่ ซ้อนซี่)
- 3 หวักเหล็ก
- 4 หลิว ตะหลิว
- 5 จวัก

ภาพที่ 8 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

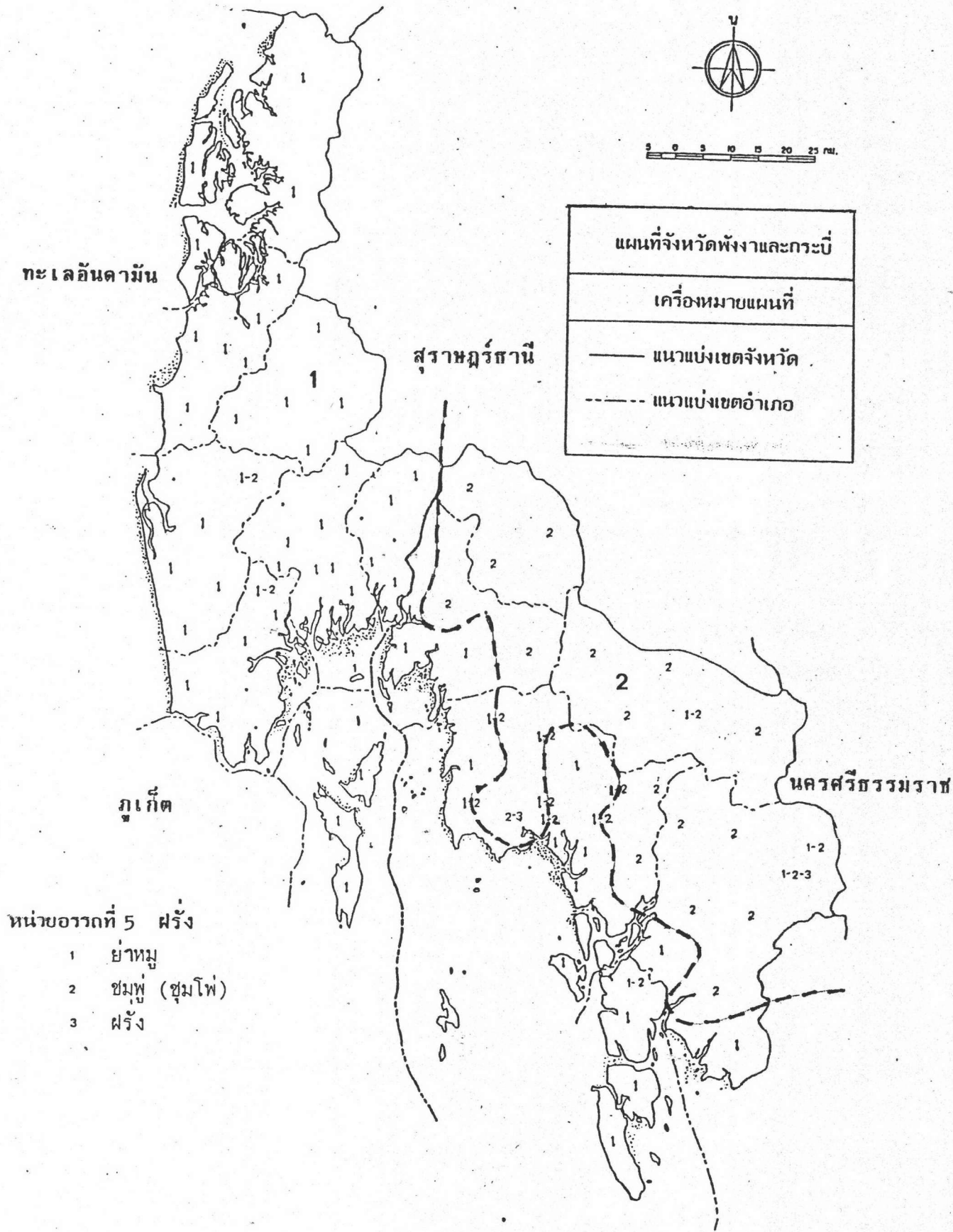

ภาพที่ 9 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

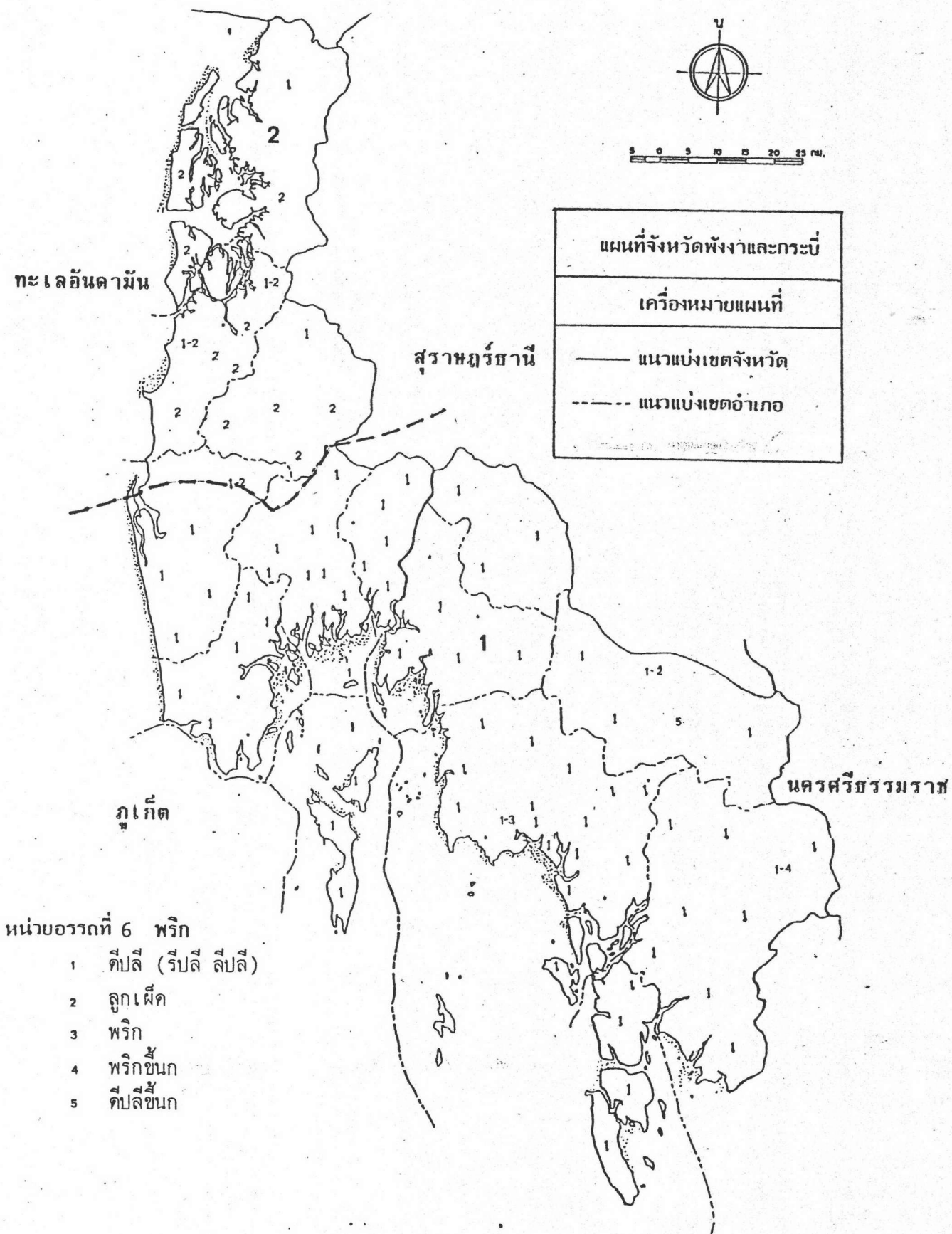

ภาพที่ 10 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

ภาพที่ 10 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

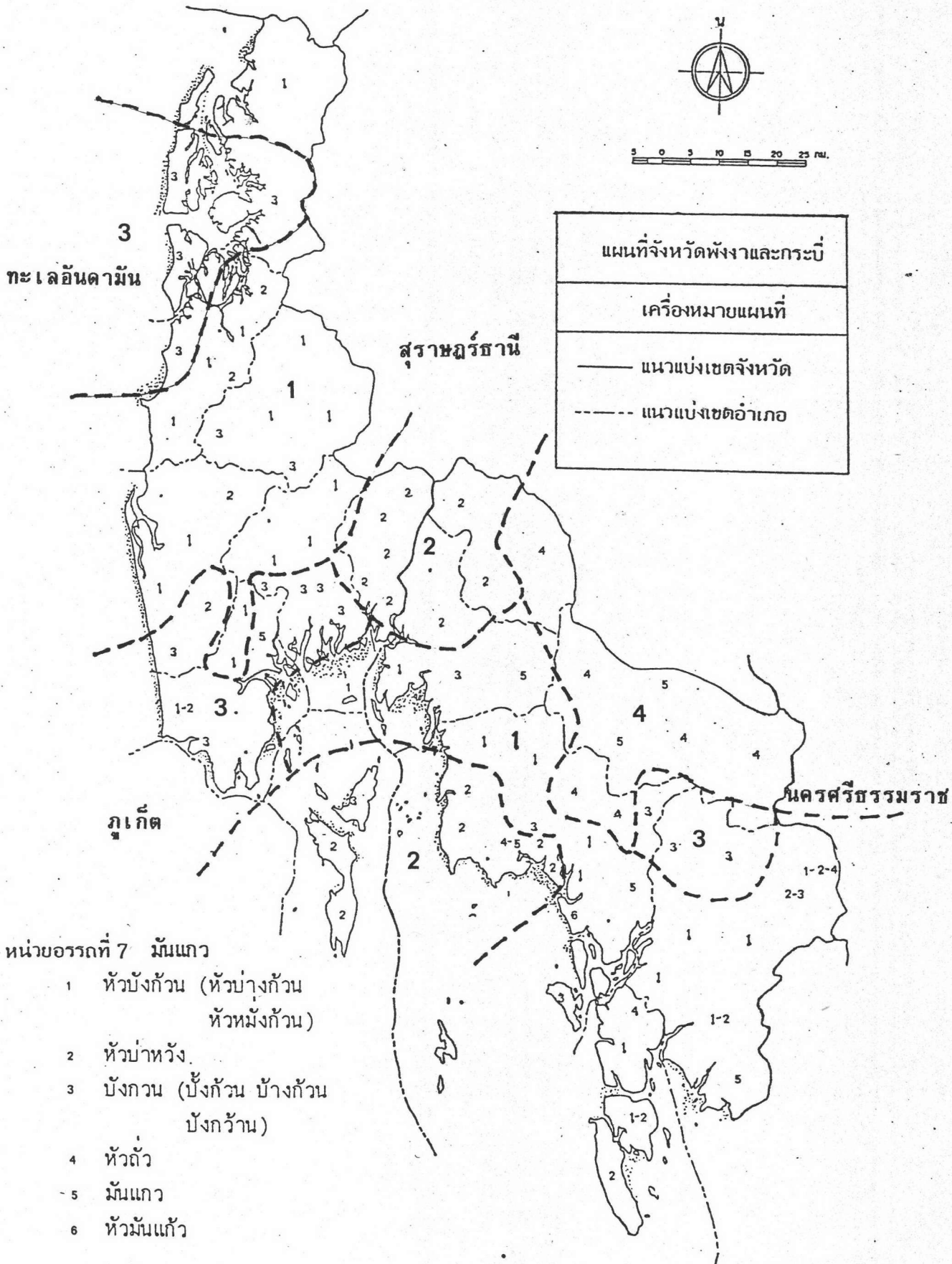

ภาพที่ 11 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

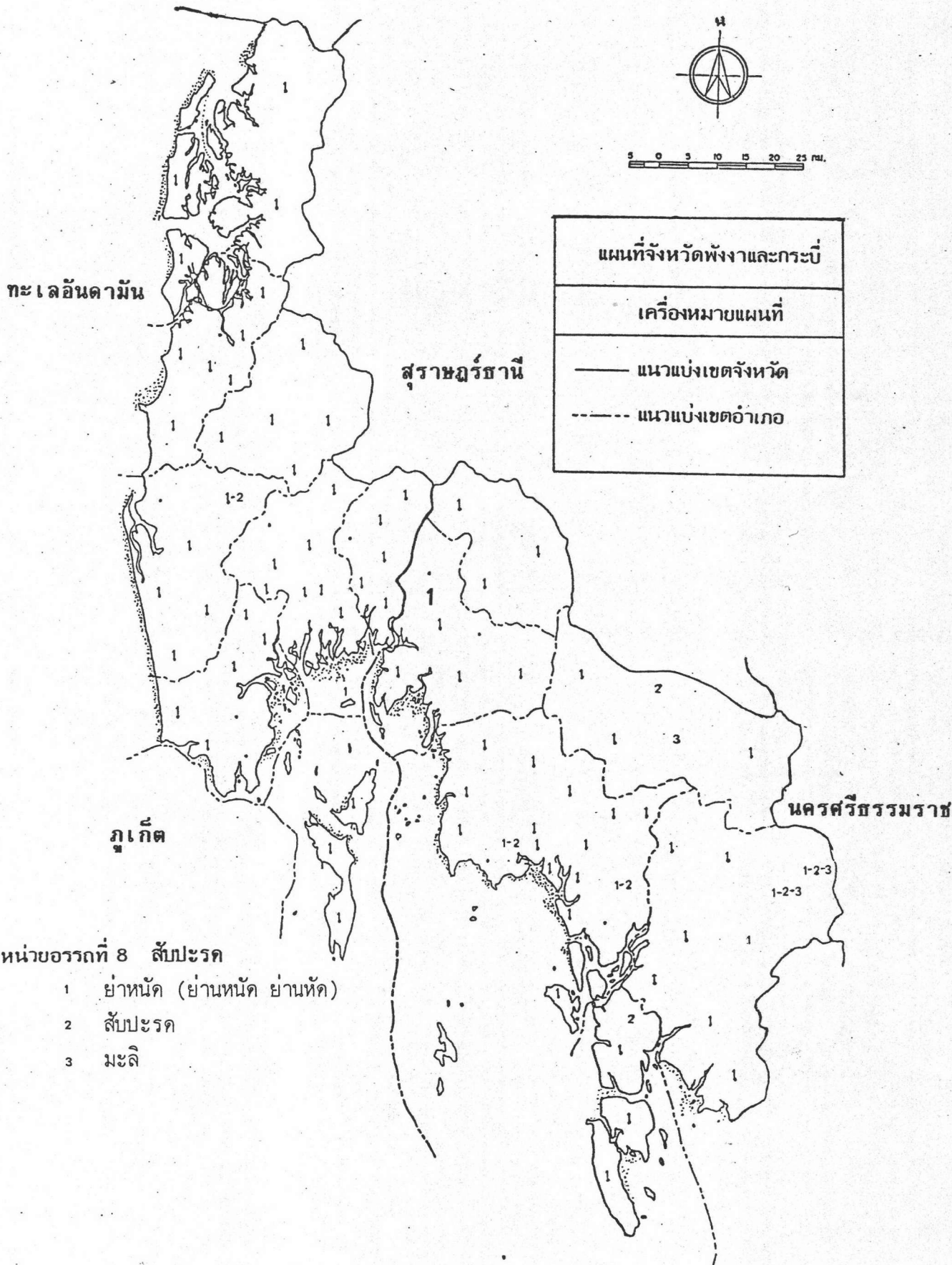

- หน่วยอรรถที่ 6 พริก
- 1 คีปลี่ (รีปลี่ ลีปลี่)
 - 2 ลูกเผ็ด
 - 3 พริก
 - 4 พริกขี้หนก
 - 5 คีปลี่ขี้หนก

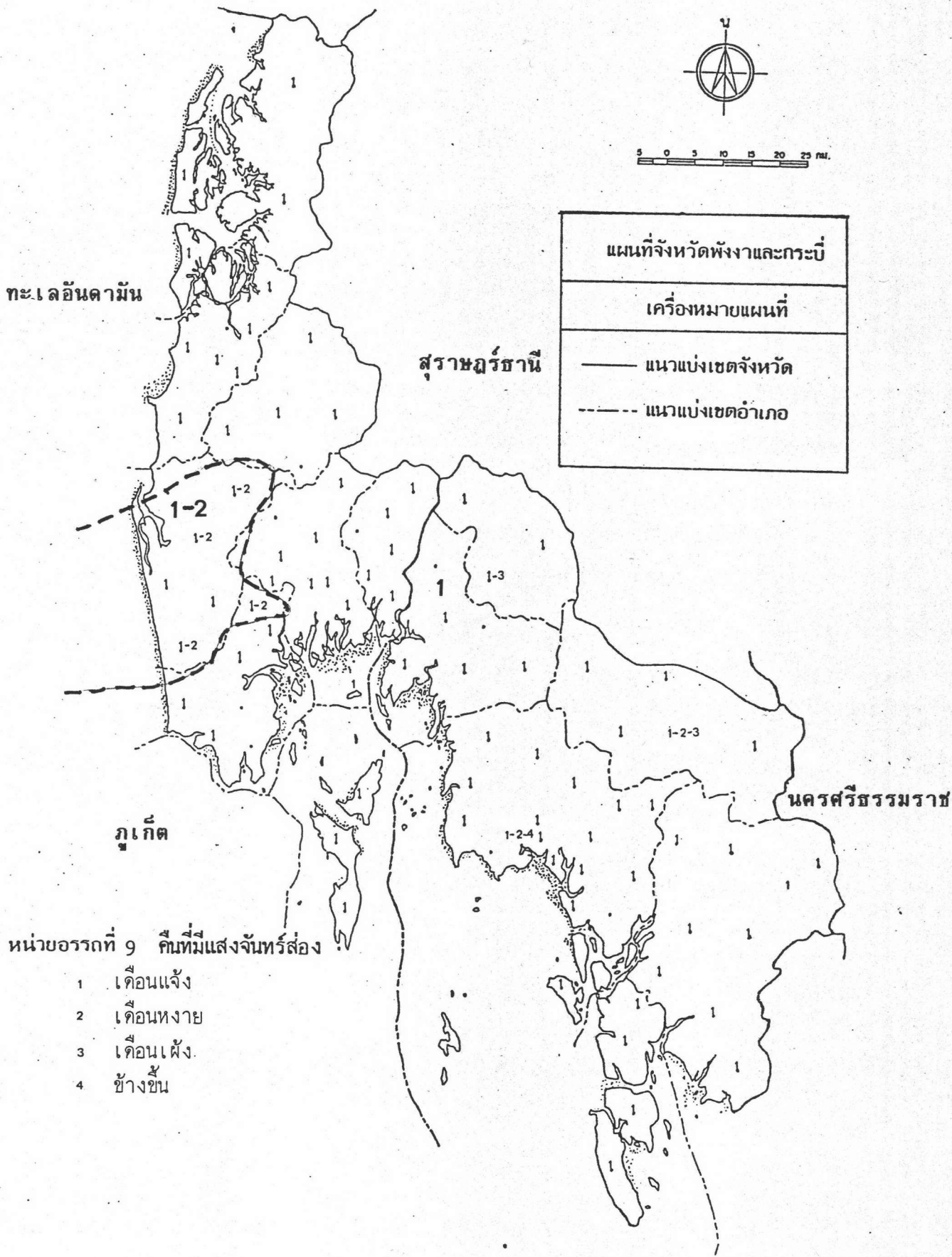
ภาพที่ 12 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

ภาพที่ 13 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

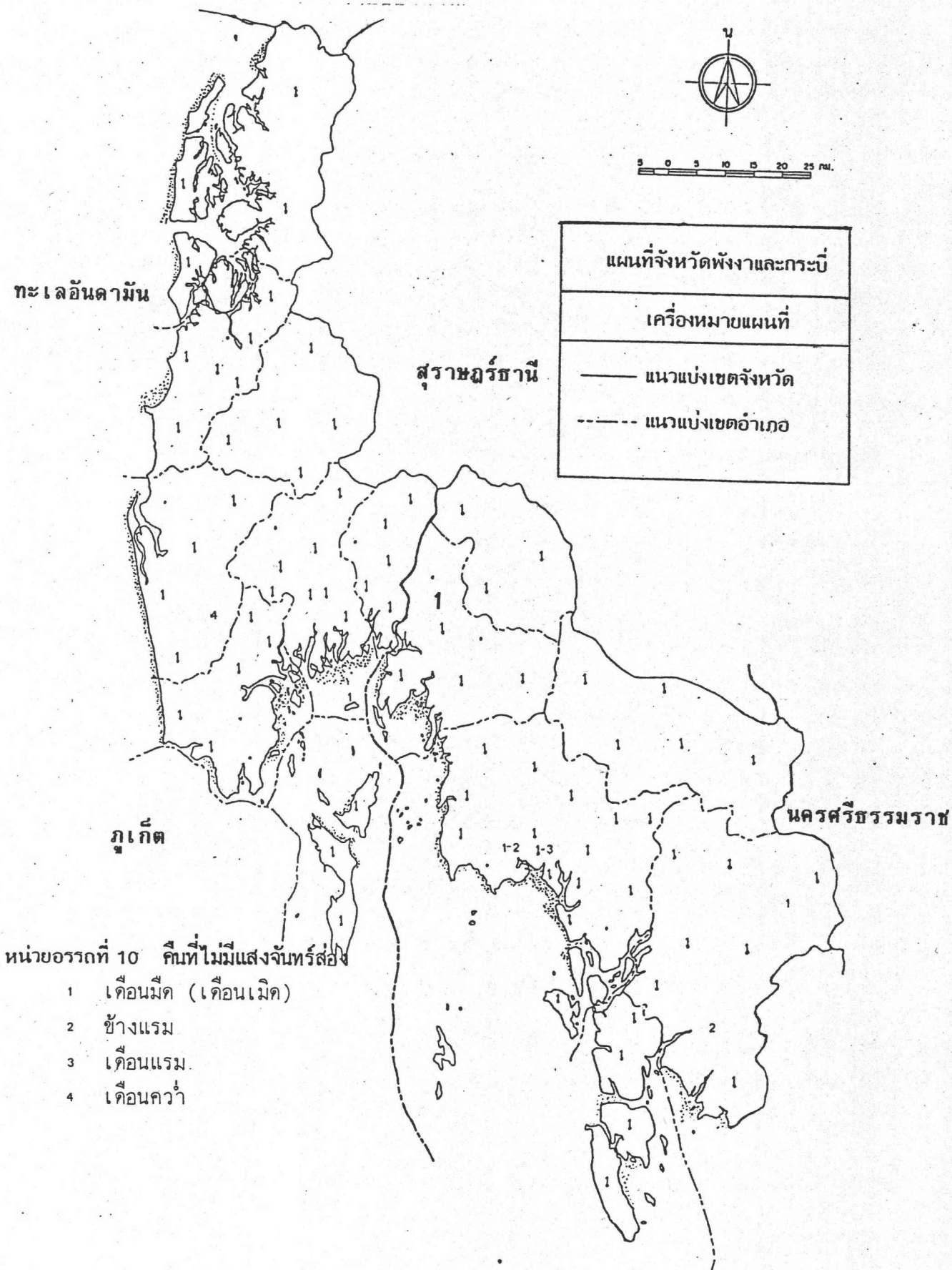
ภาพที่ 14 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

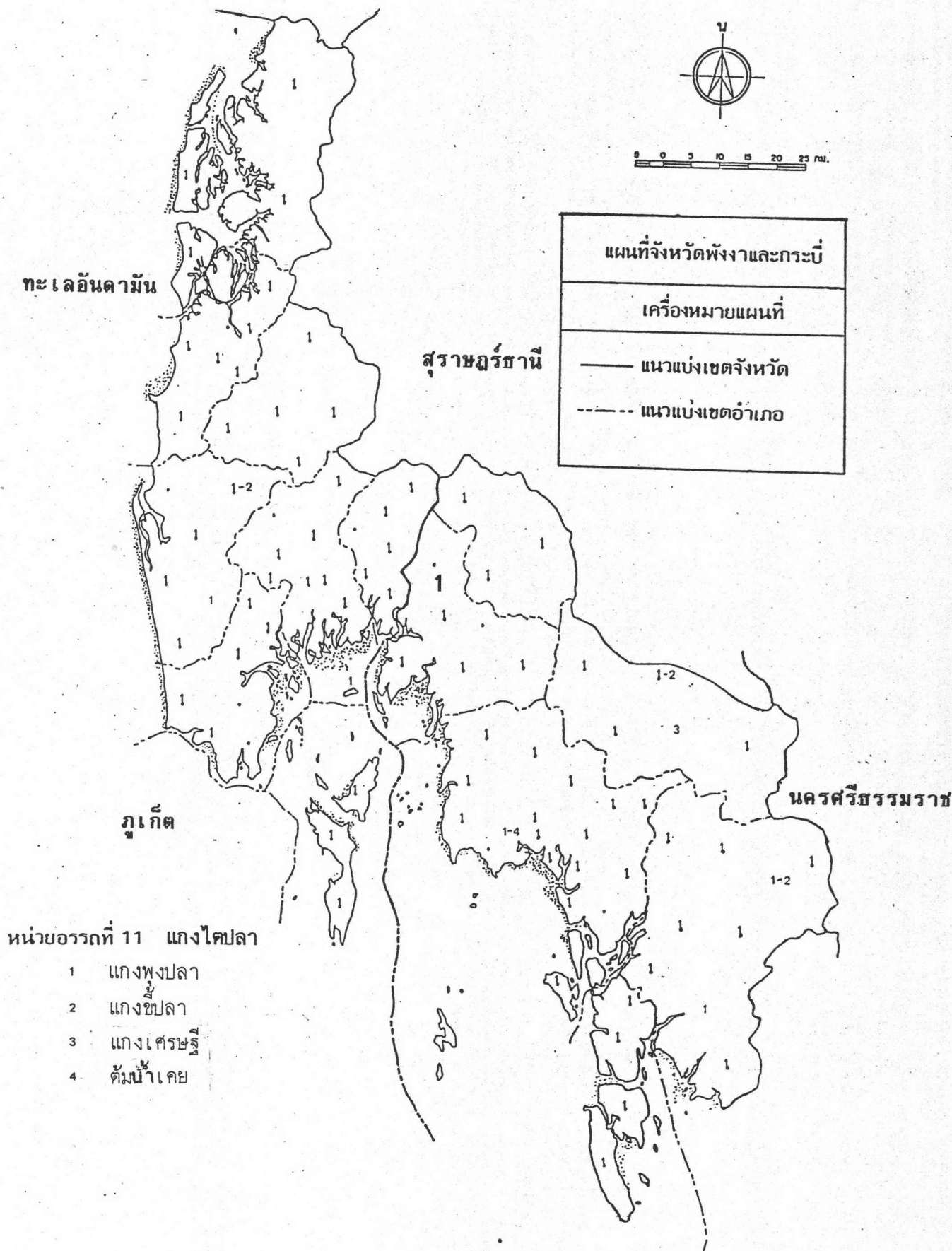
แผนที่จังหวัดพังงาและกระบี่	
เครื่องหมายแผนที่	
—	แนวแบ่งเขตจังหวัด
- - -	แนวแบ่งเขตอำเภอ

- หน่วยบรรดที่ 9 คณิตศาสตร์สอง
- 1 เเคอนแจ้ง
 - 2 เเคอนหงาย
 - 3 เเคอนแผ้ง
 - 4 ช้างขน

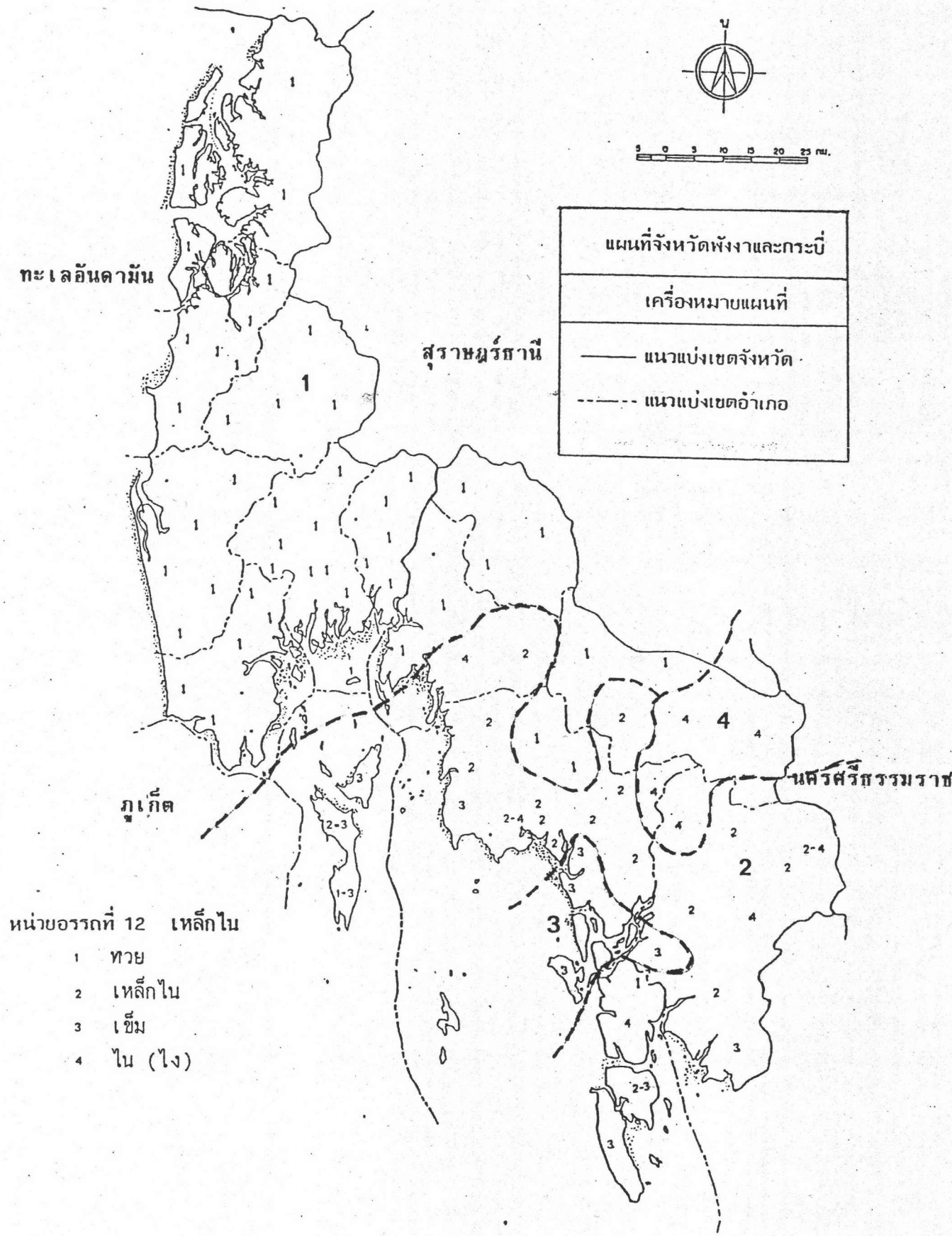
ภาพที่ 15 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

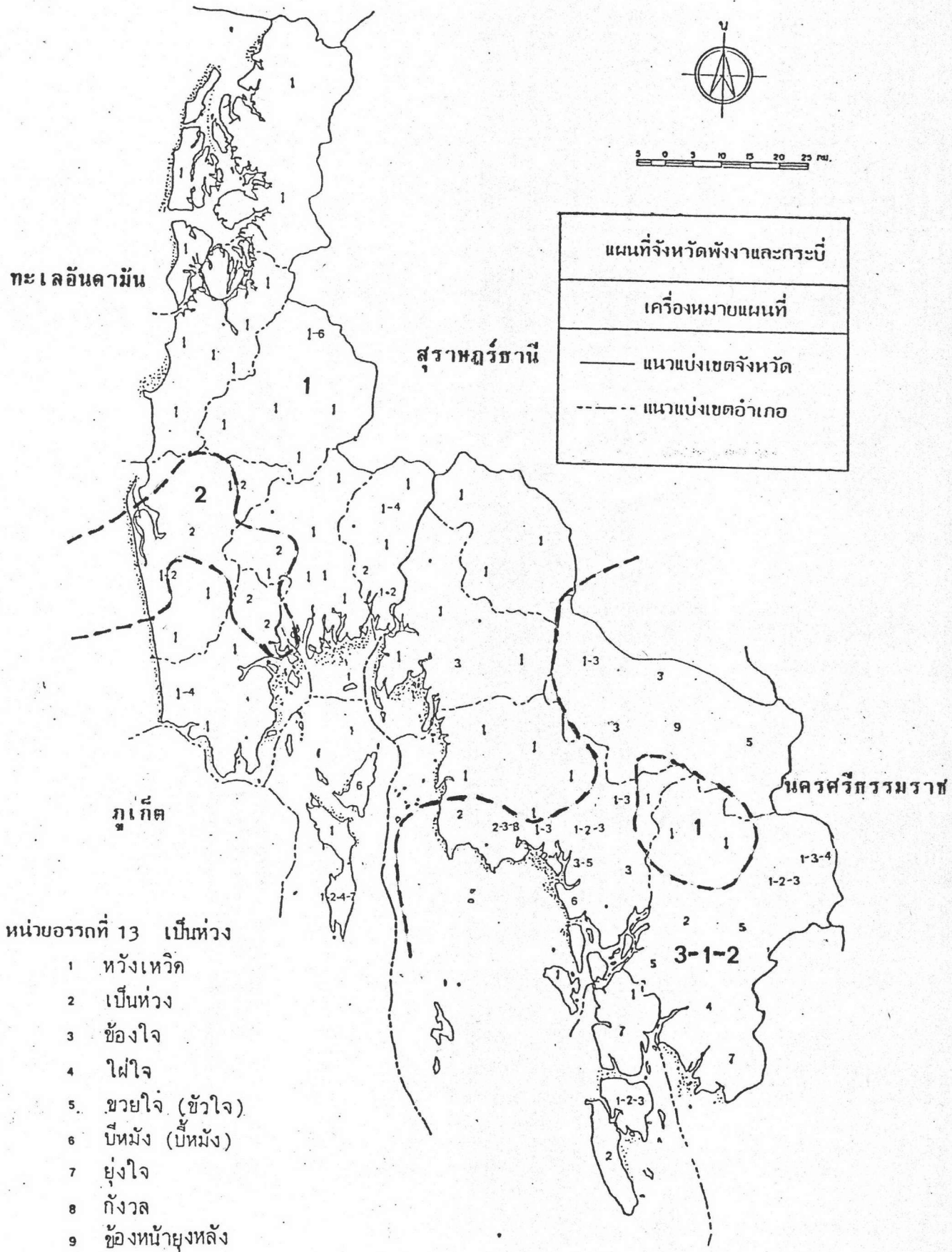
ภาพที่ 16 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

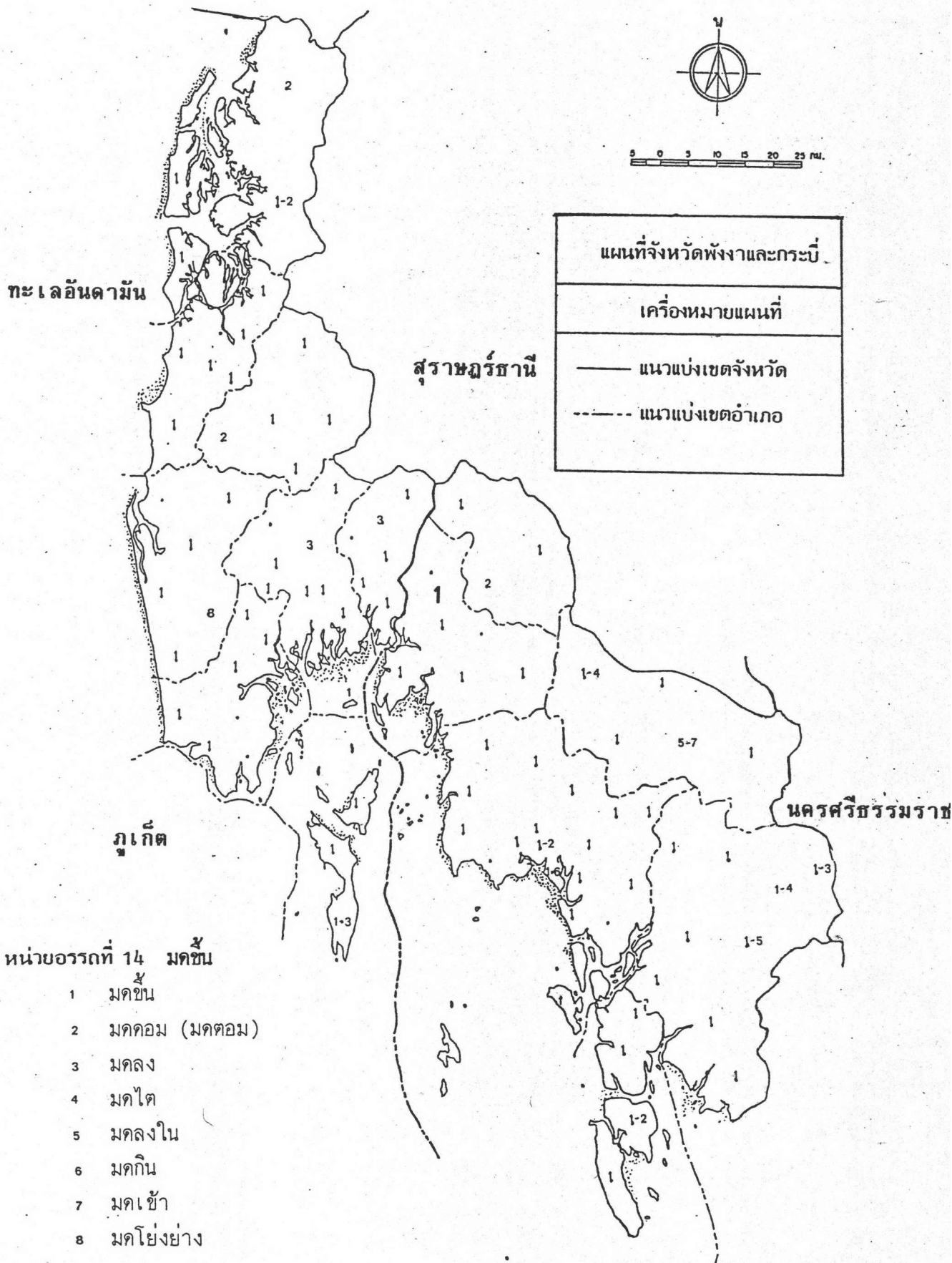
ภาพที่ 17 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

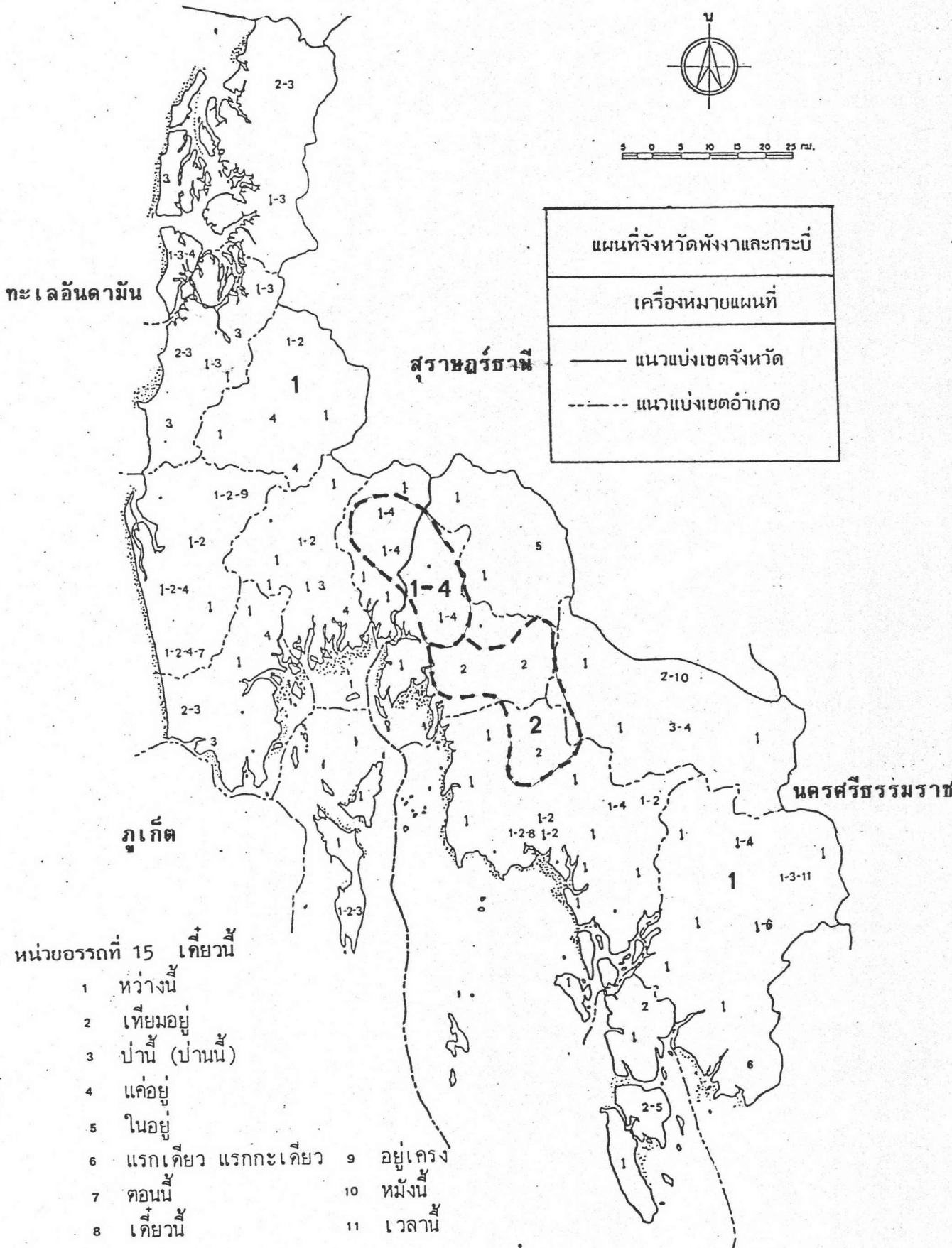
ภาพที่ 18 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

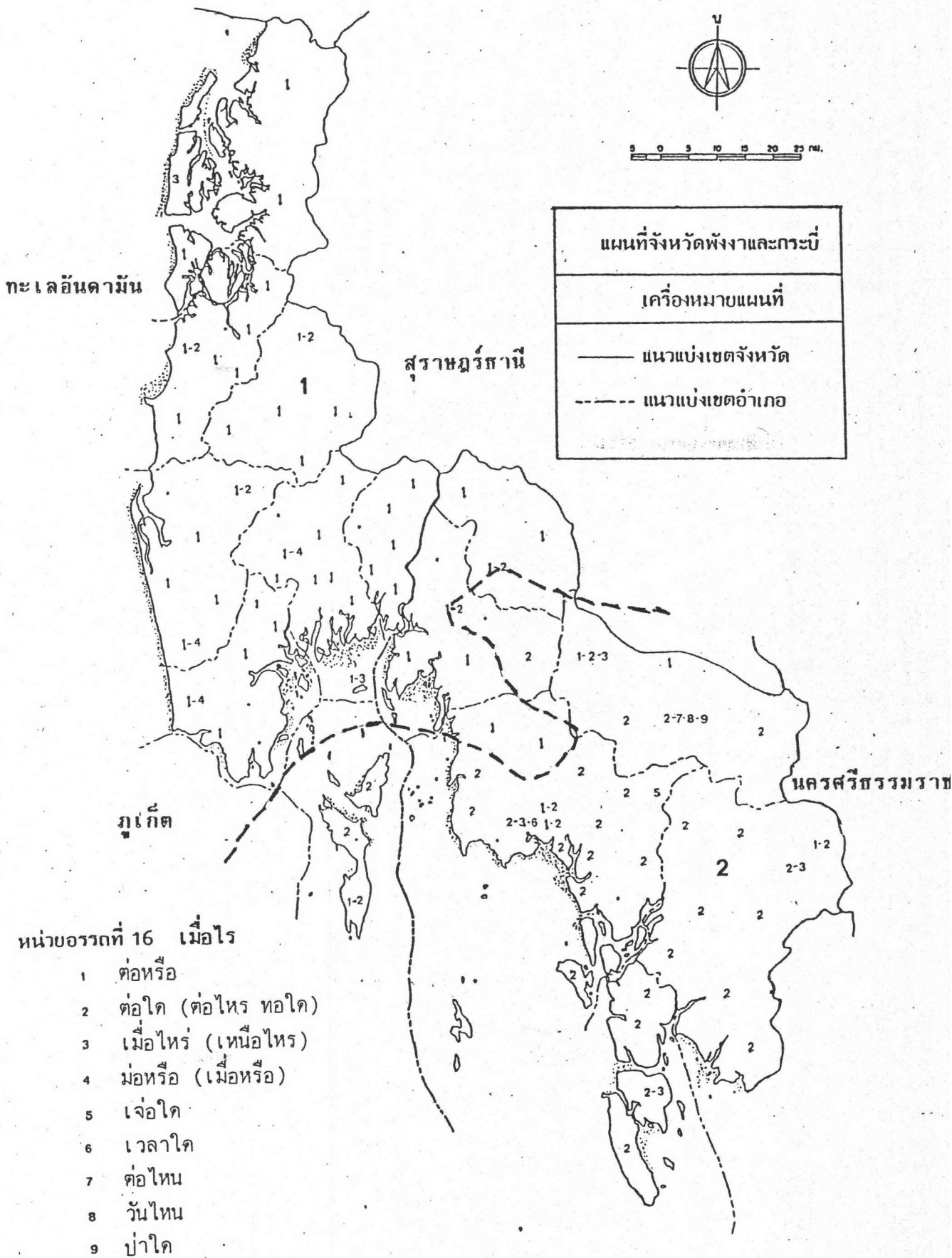
ภาพที่ 19 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

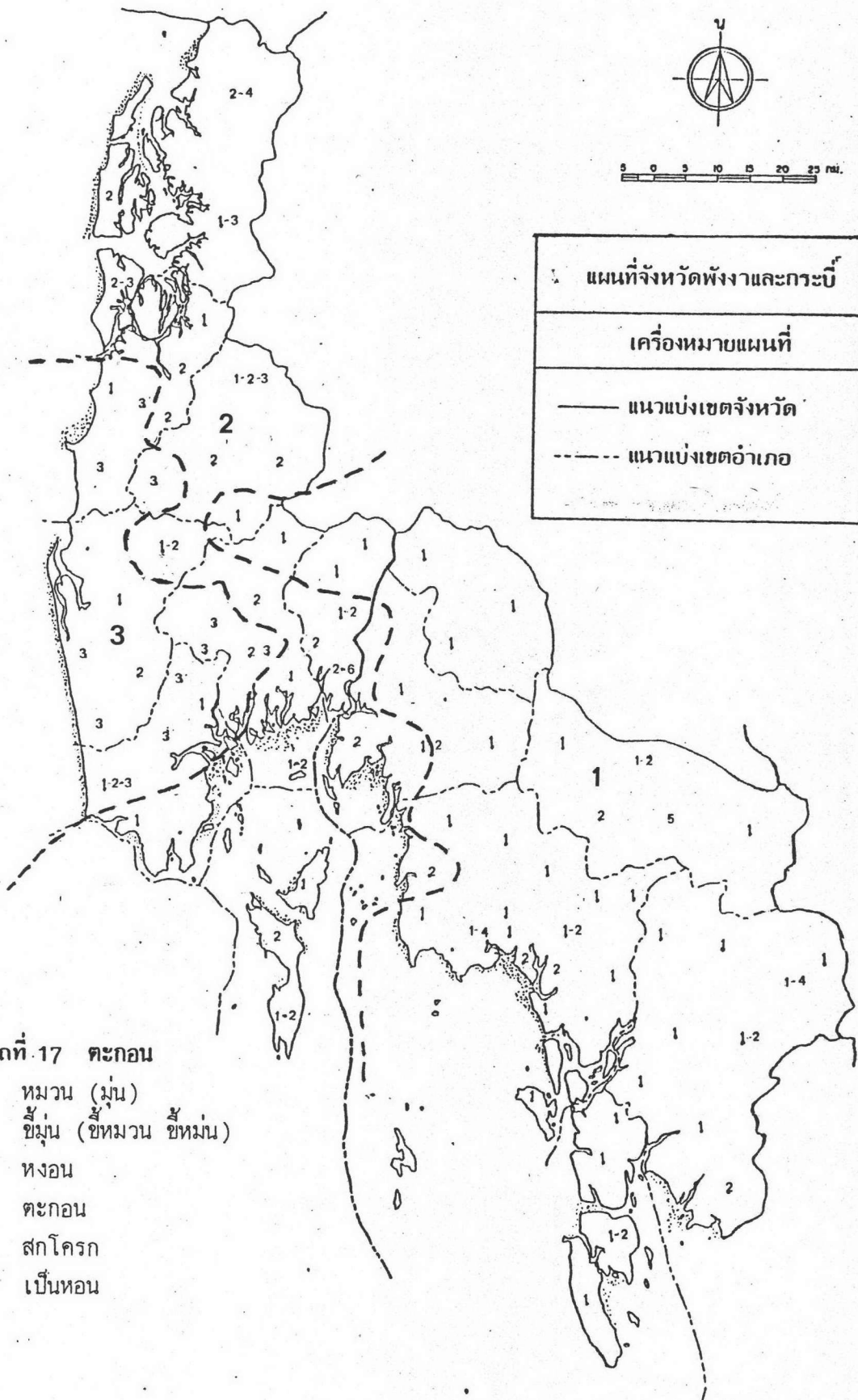
ภาพที่ 20 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

ภาพที่ 21 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

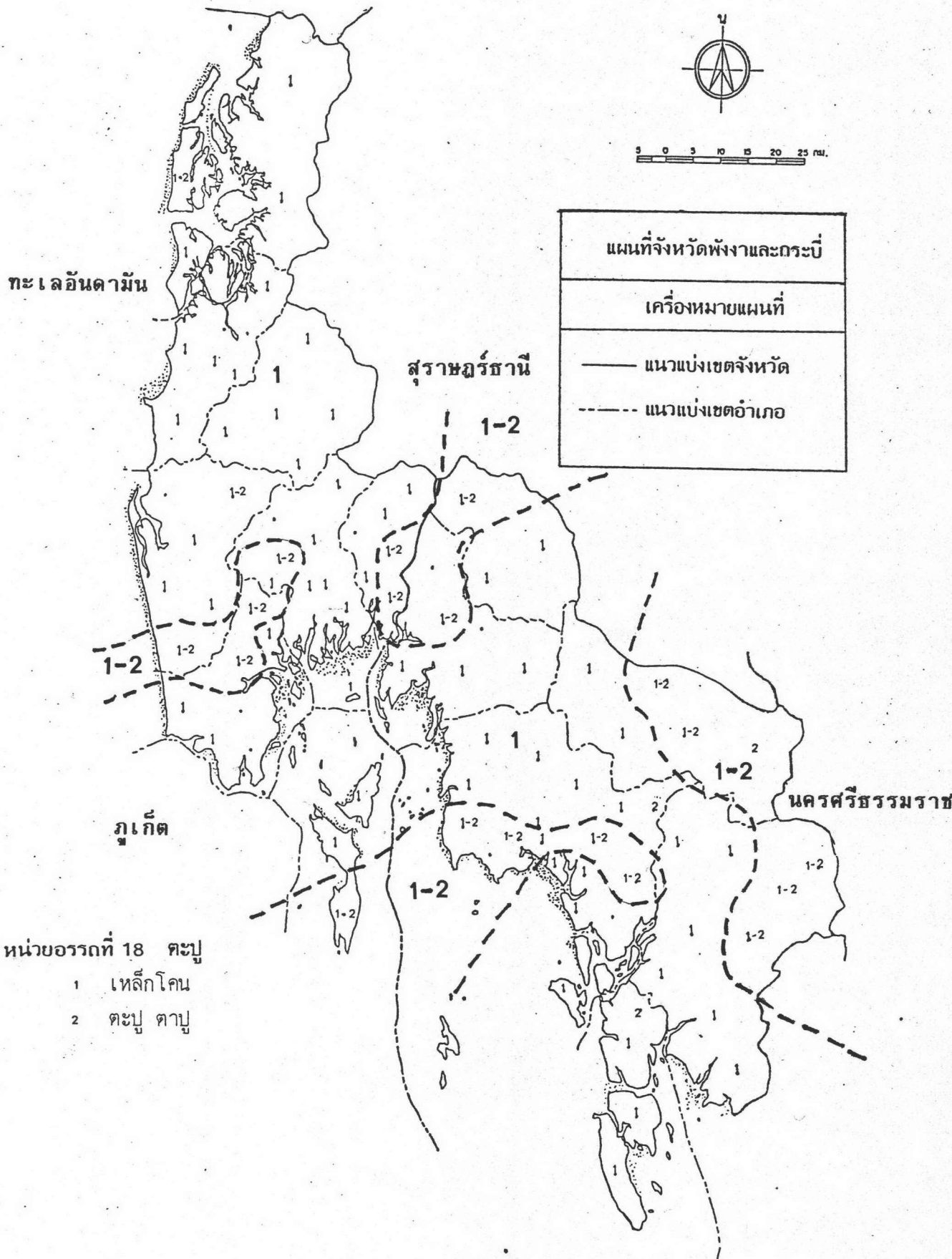
ภาพที่ 22 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

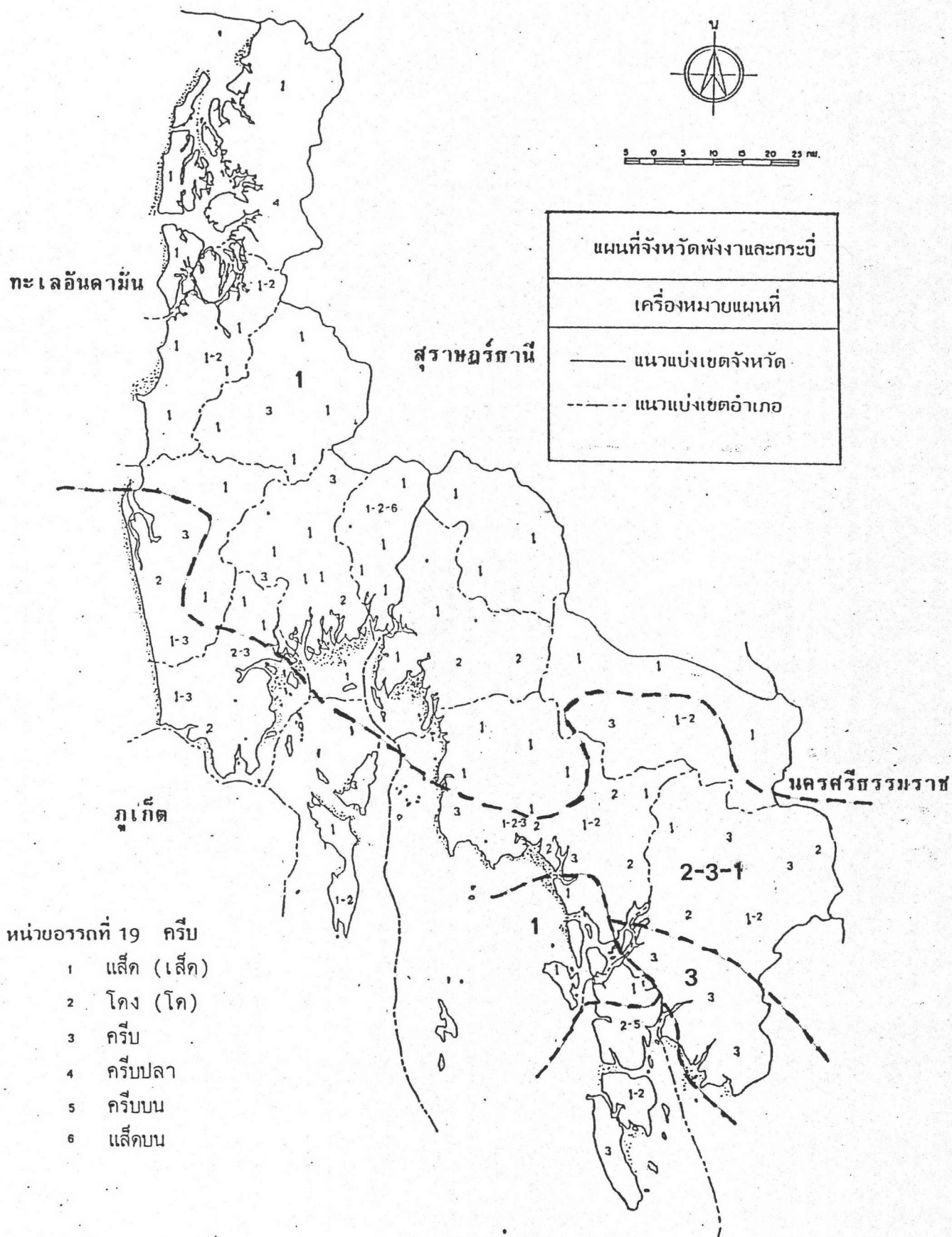
หน้าบอกรที่ 17 ตะกอน

- 1 หมวน (มุ่น)
- 2 ชุ่ม (ชหมวน ชหม่น)
- 3 หงอน
- 4 ตะกอน
- 5 สกโครก
- 6 เป็นthon

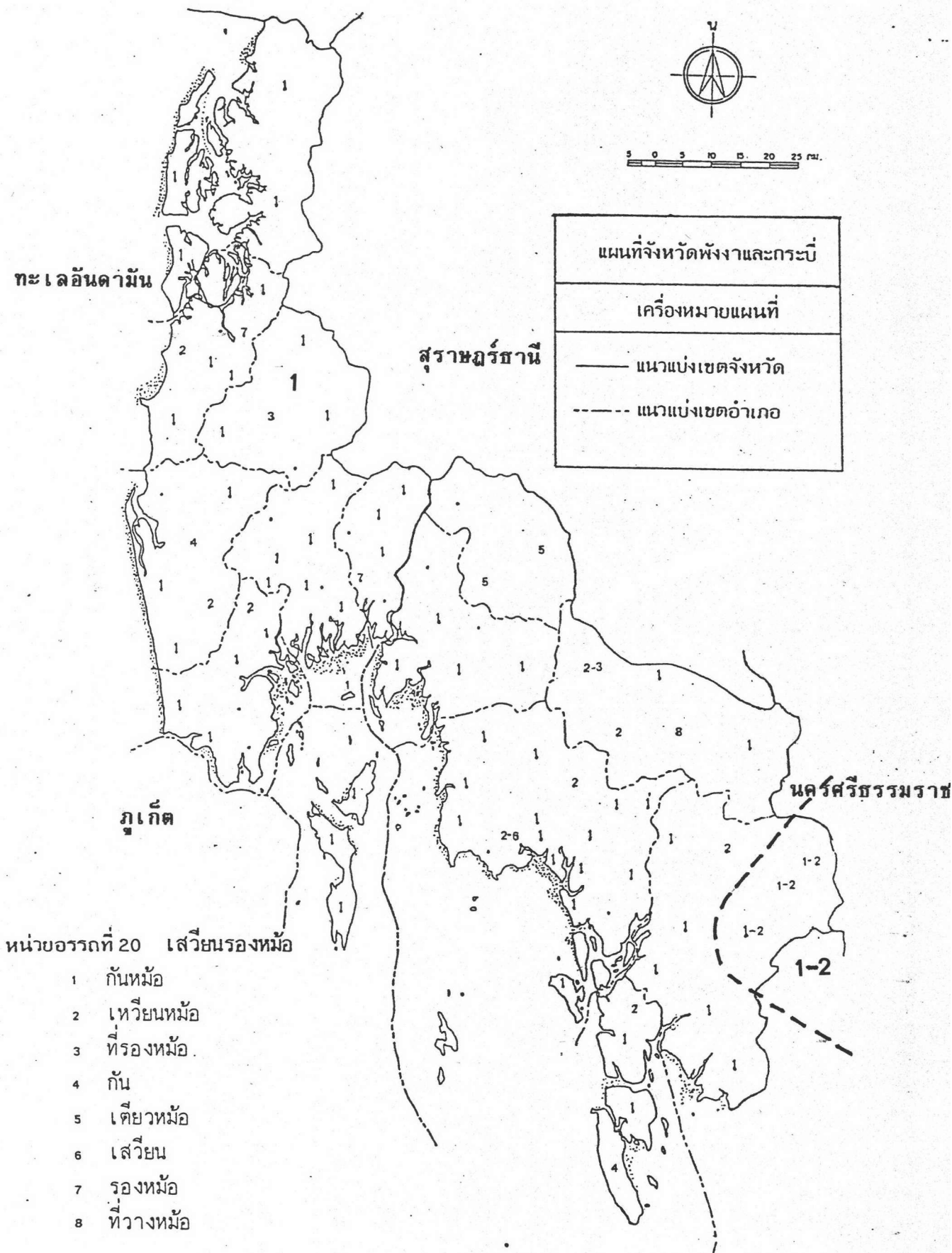
ภาพที่ 23 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

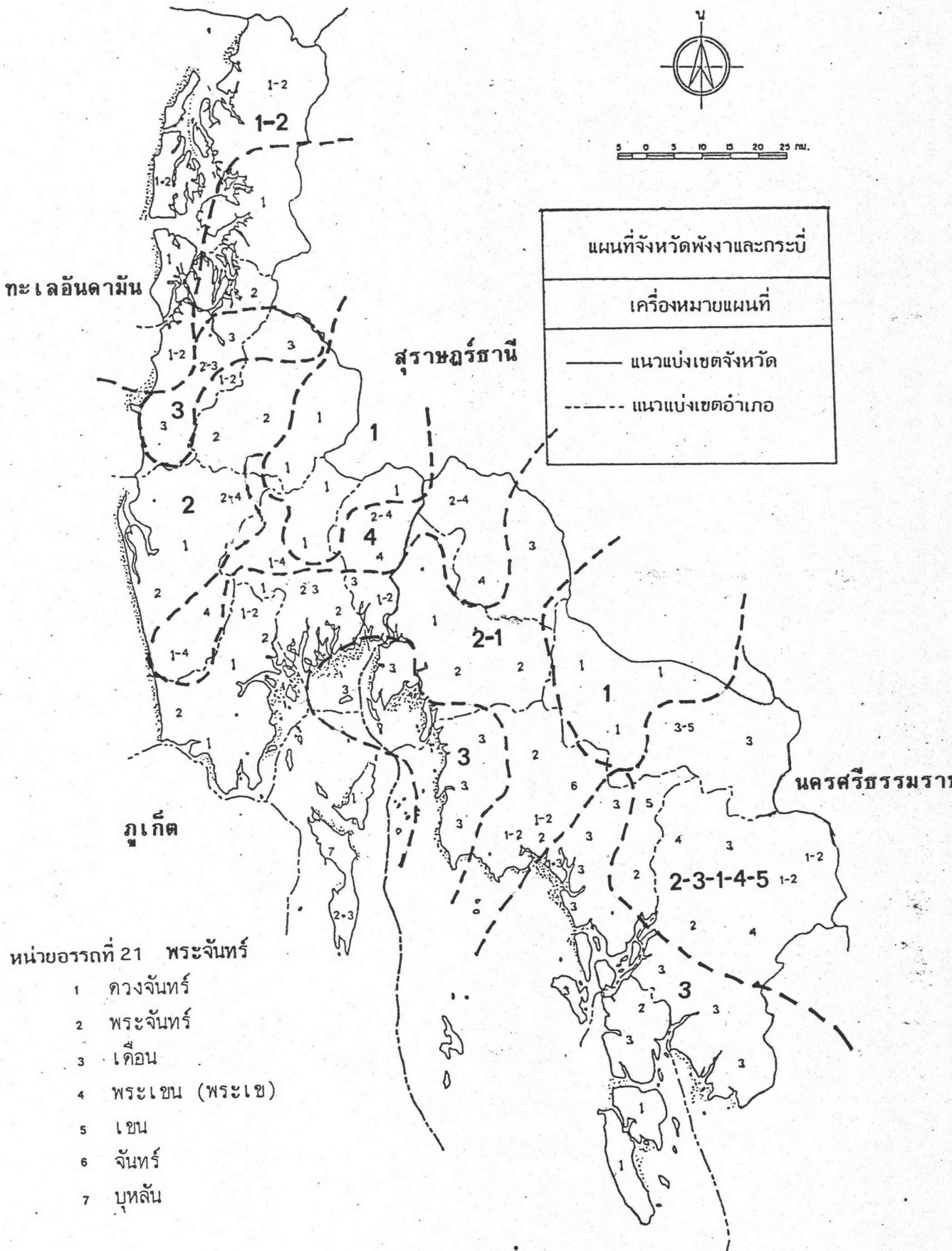
ภาพที่ 24 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

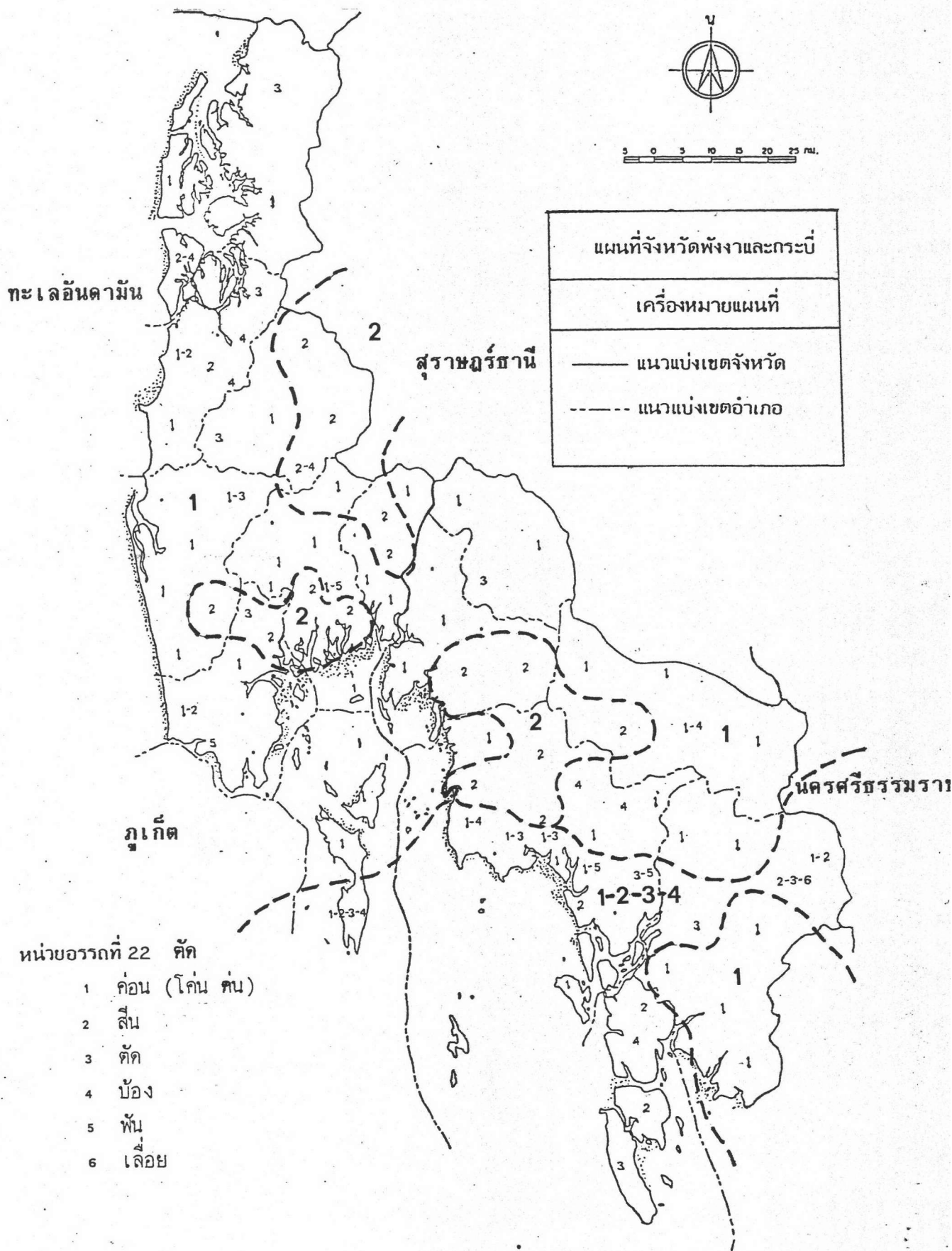
ภาพที่ 25 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

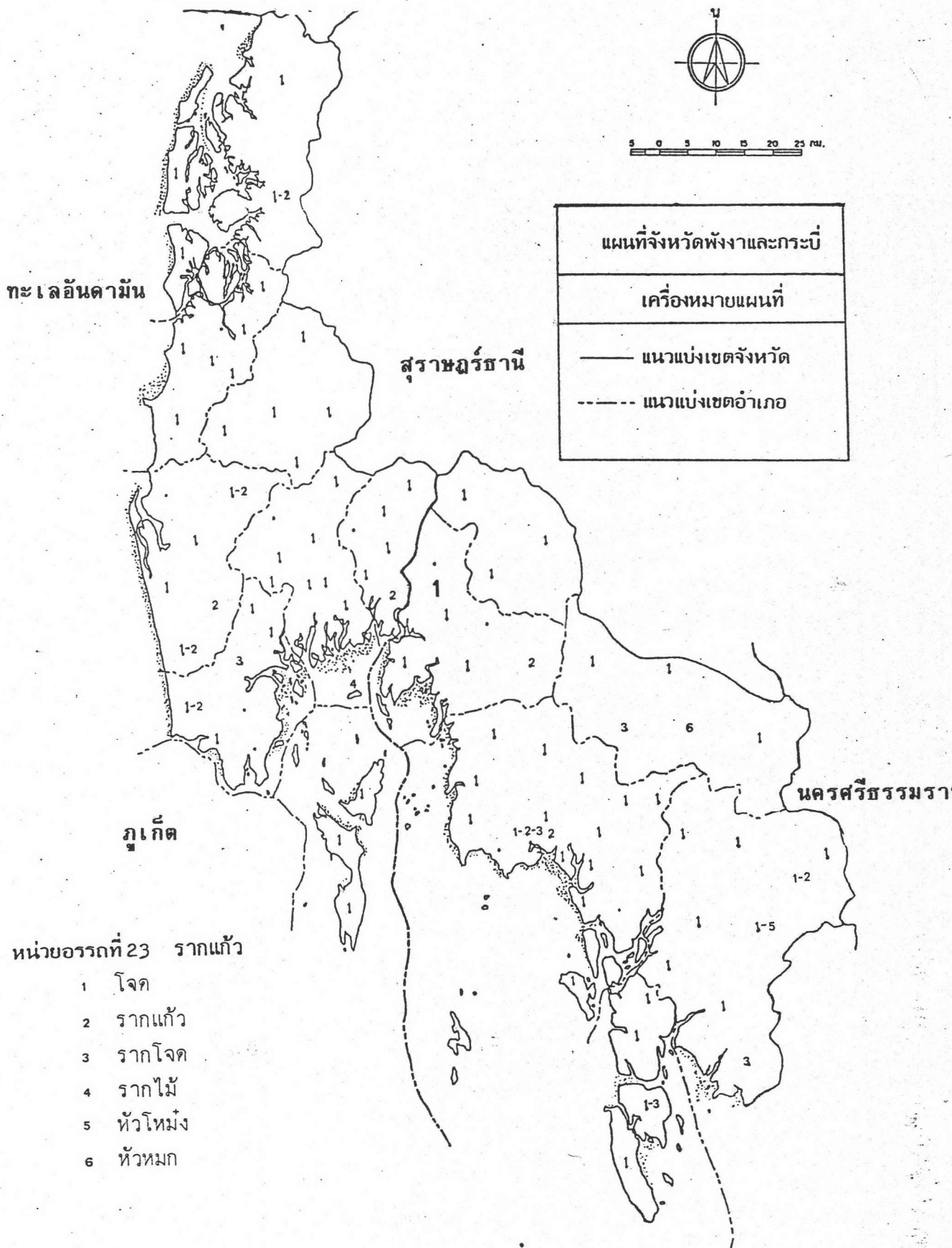
ภาพที่ 26 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

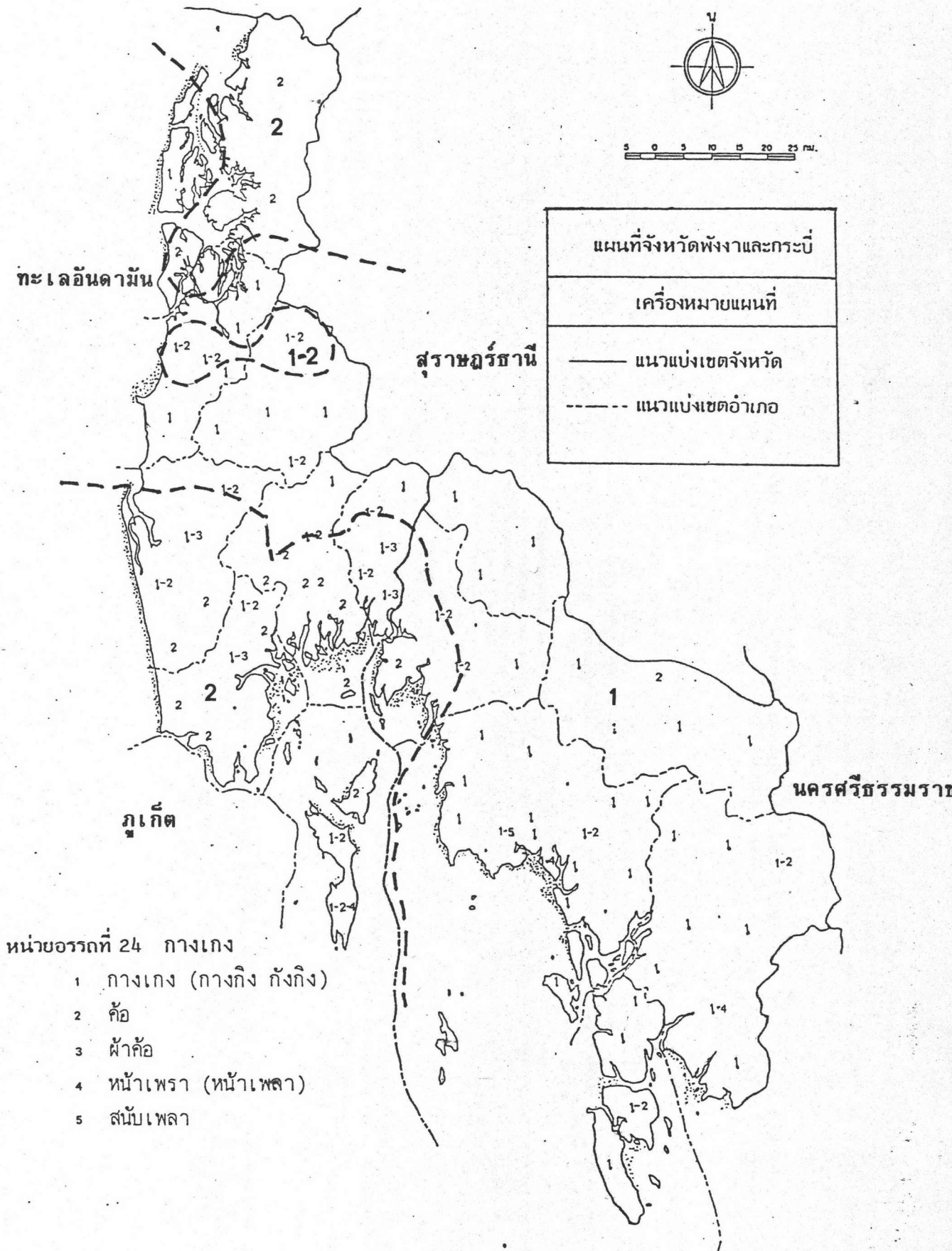
ภาพที่ 27 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

ภาพที่ 28 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

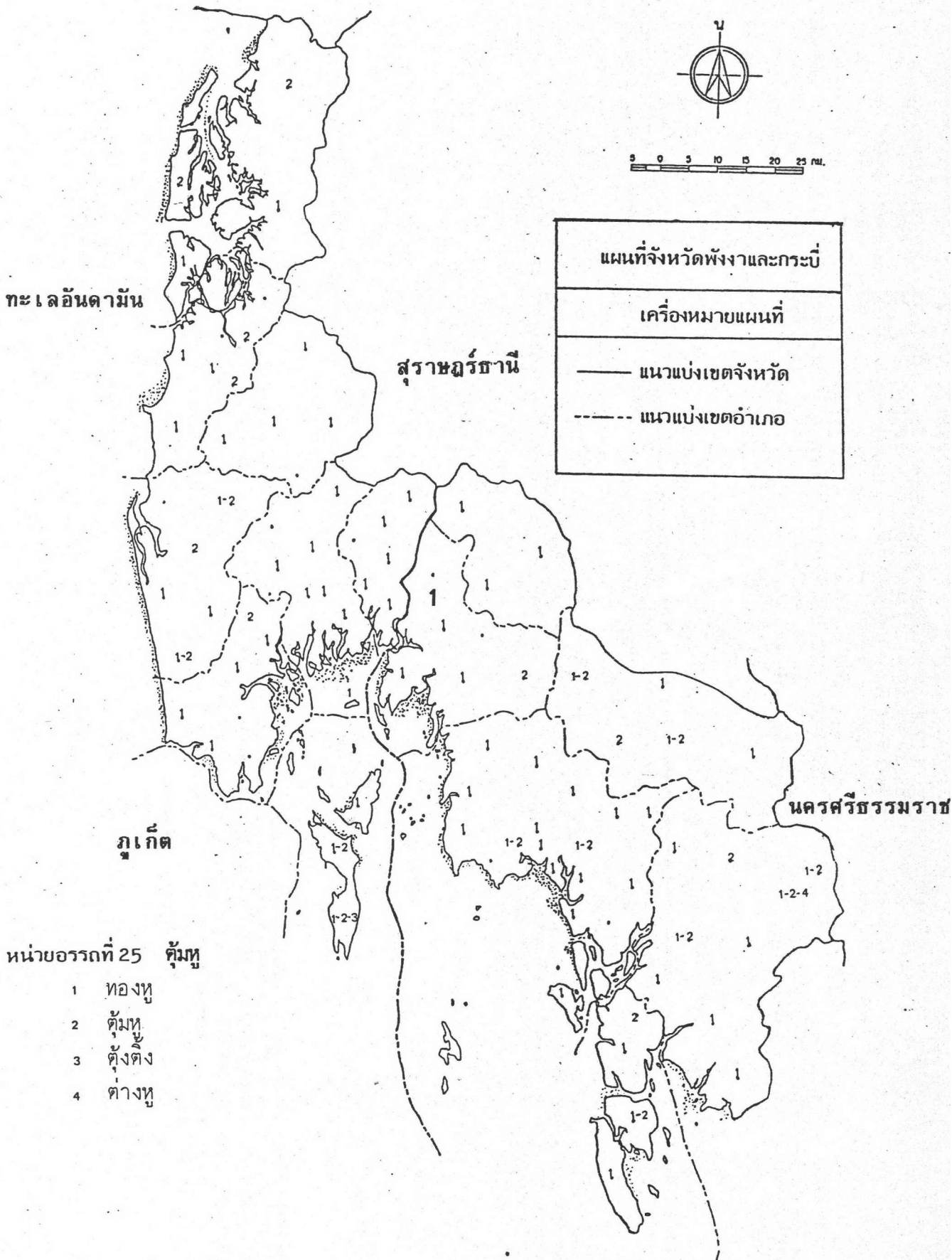
ภาพที่ 29 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

หน่วยบรรทัดที่ 24 กางเกง

- 1 กางเกง (กางกิง กังกิง)
- 2 ค้อ
- 3 ผ้ายก
- 4 หน้าเพรา (หน้าเพลลา)
- 5 สนับเพลลา

ภาพที่ 30 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

แผนที่จังหวัดพังงาและกระบี่

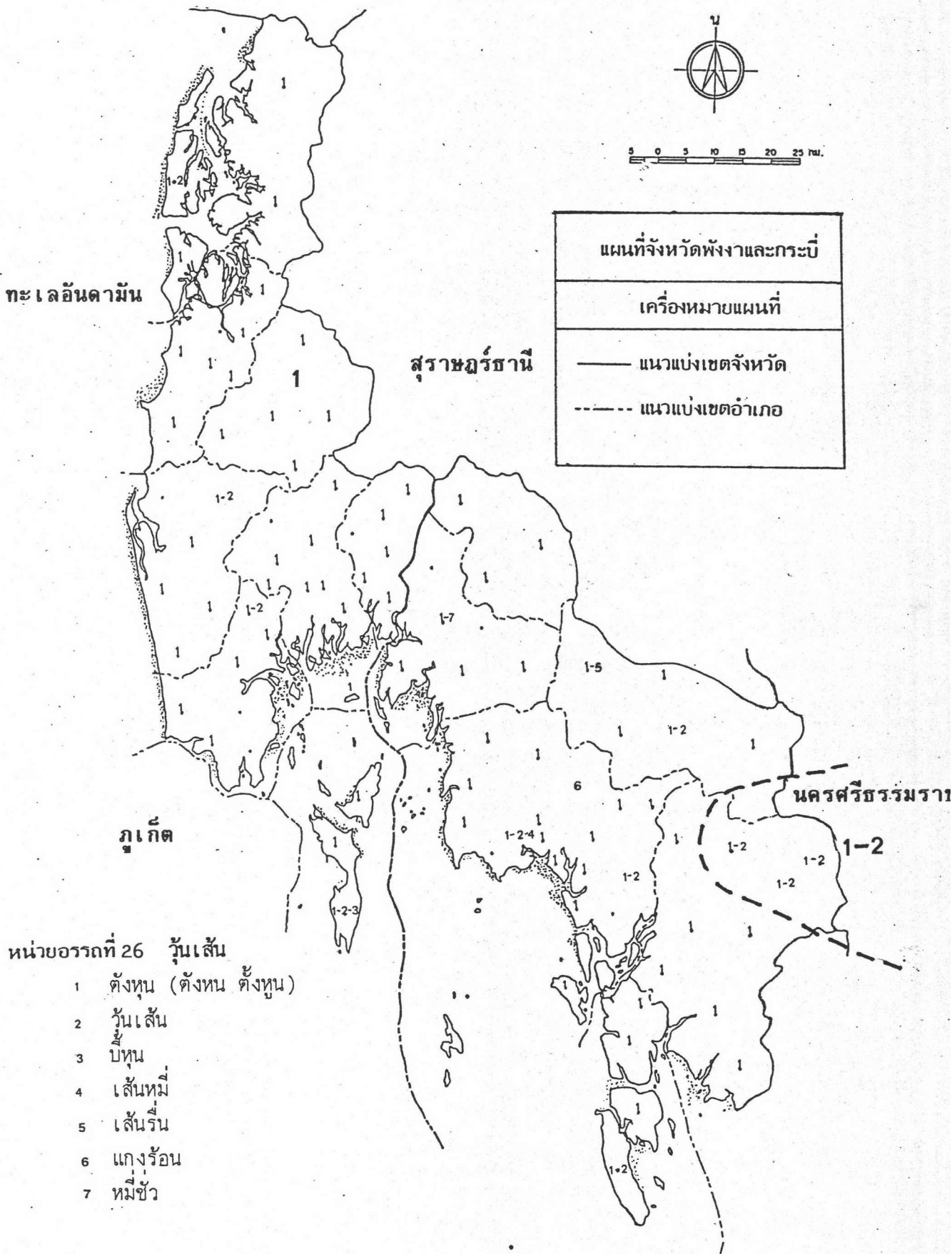
เครื่องหมายแผนที่

— แนวแบ่งเขตจังหวัด

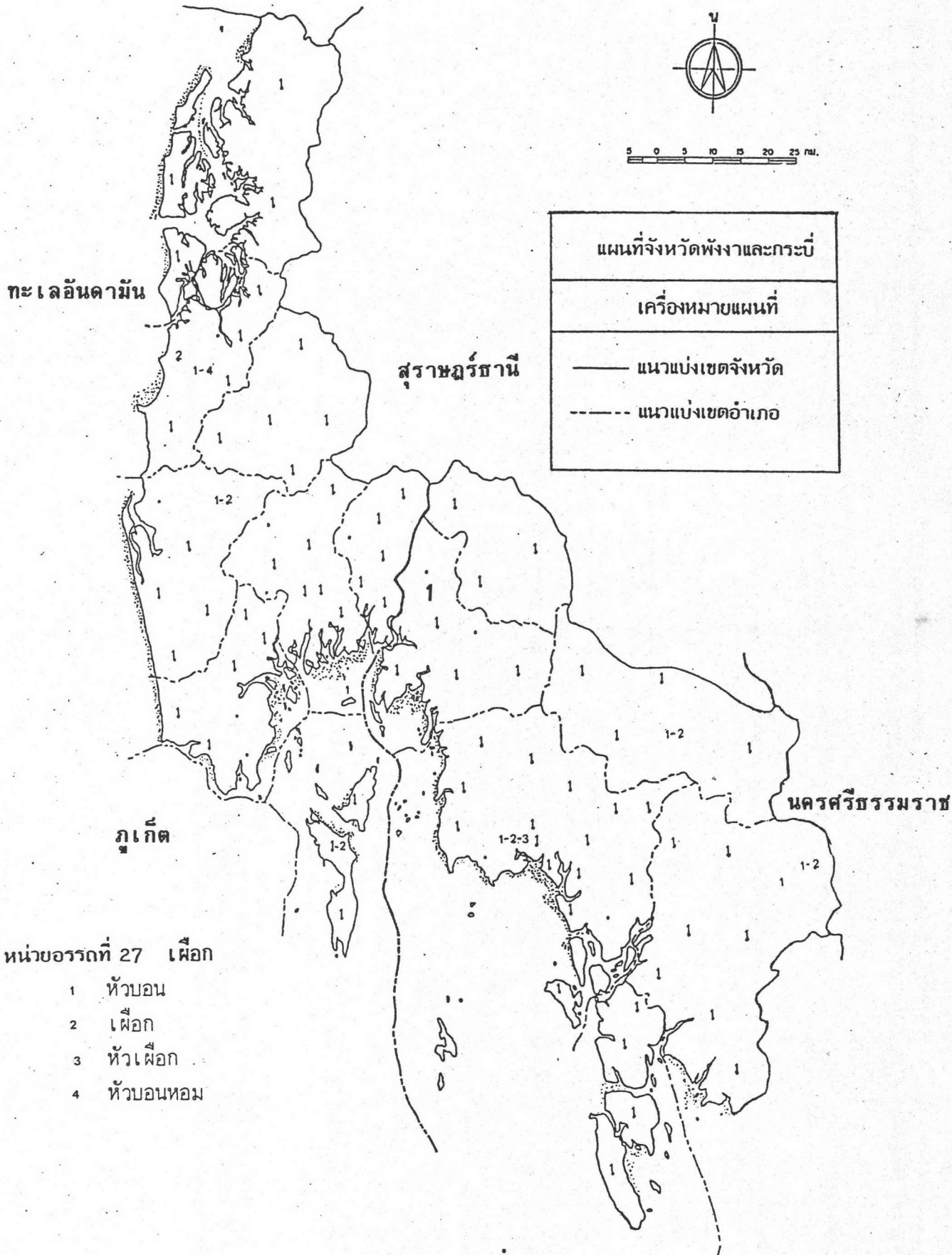
- - - - - แนวแบ่งเขตอำเภอ

- หน้าบรรทัดที่ 25 คุ่มหู
- 1 ทองหู
 - 2 ตุ่มหู
 - 3 ตุงตง
 - 4 ต่างหู

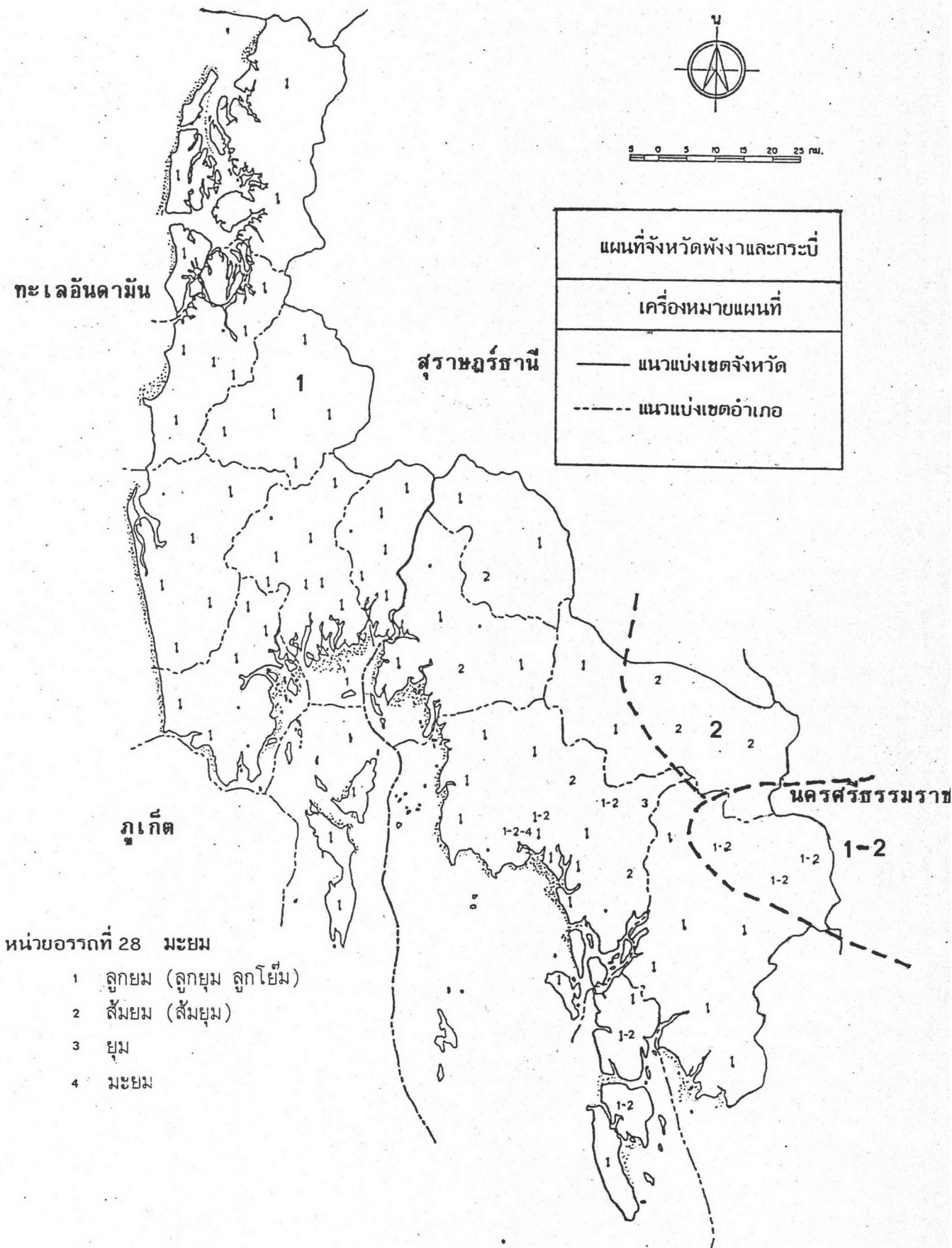
ภาพที่ 31 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

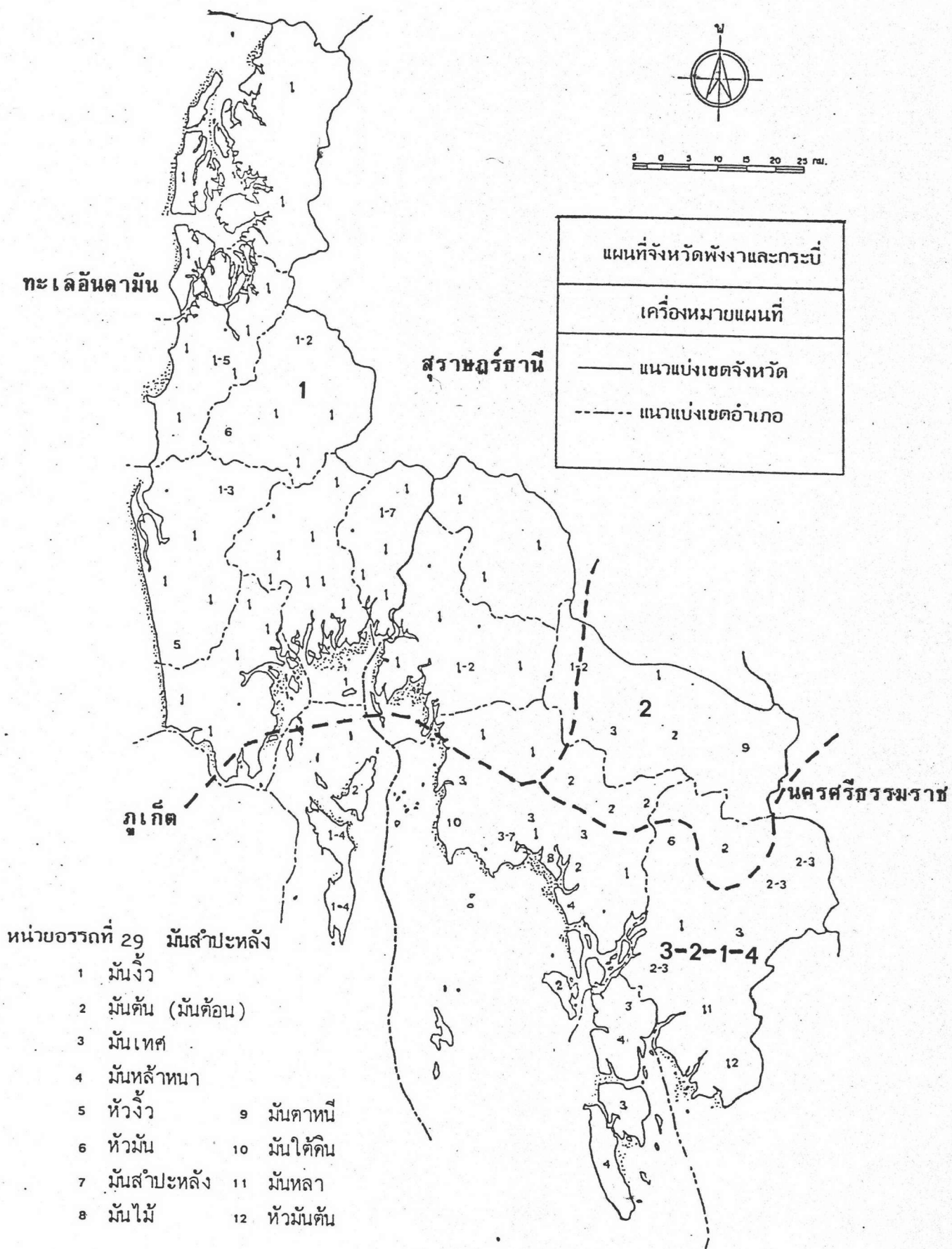
ภาพที่ 32 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

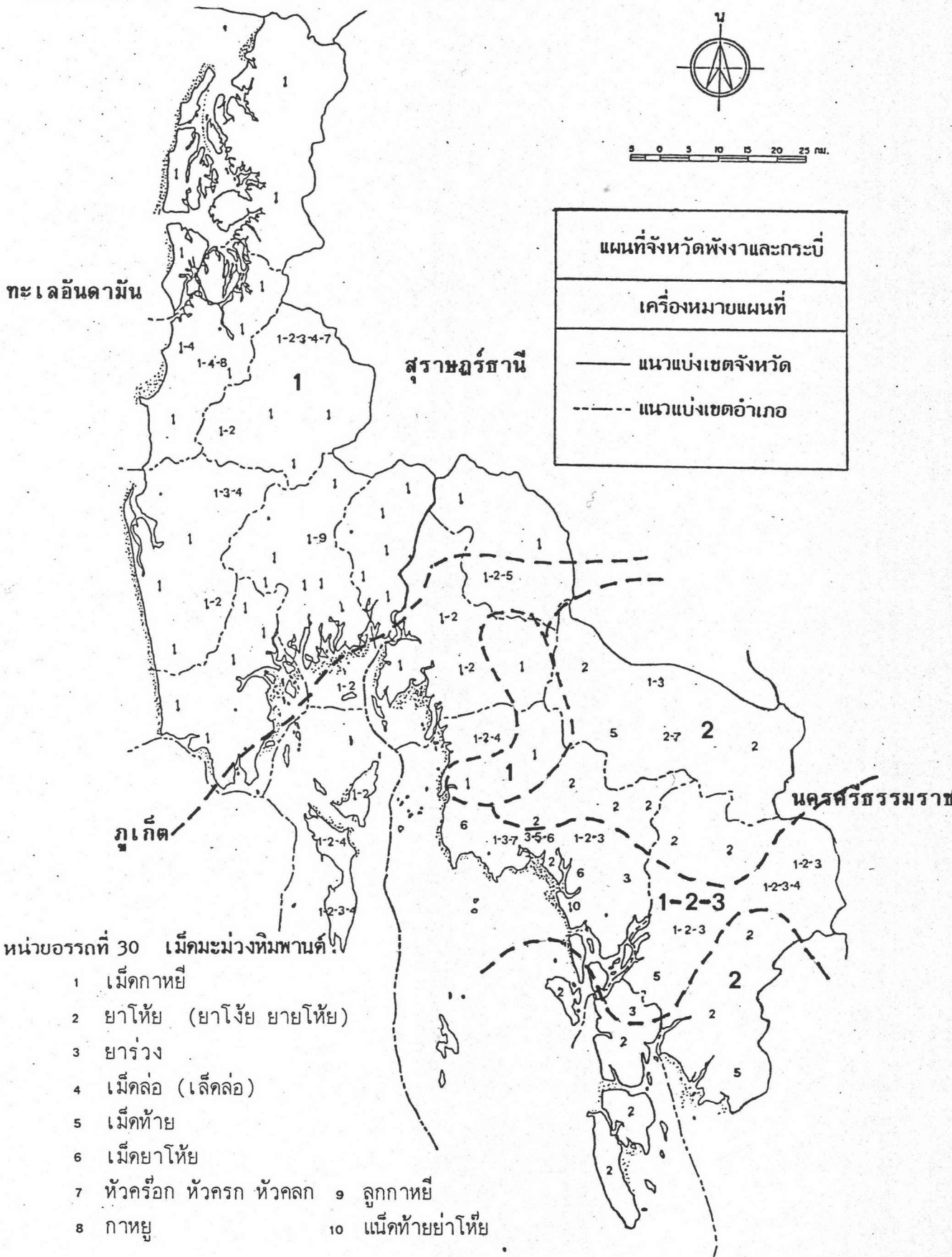
ภาพที่ 33 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

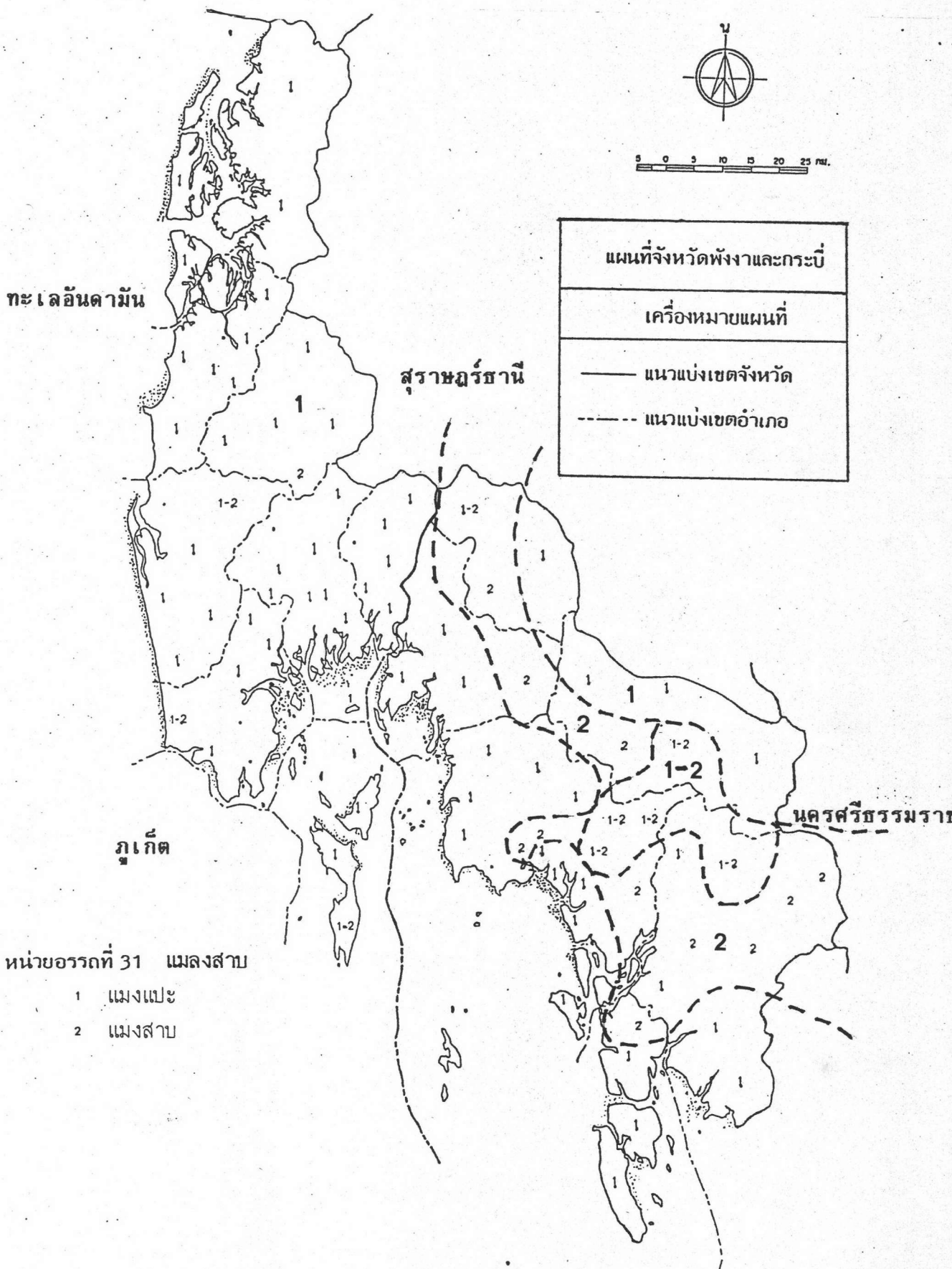
ภาพที่ 34 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

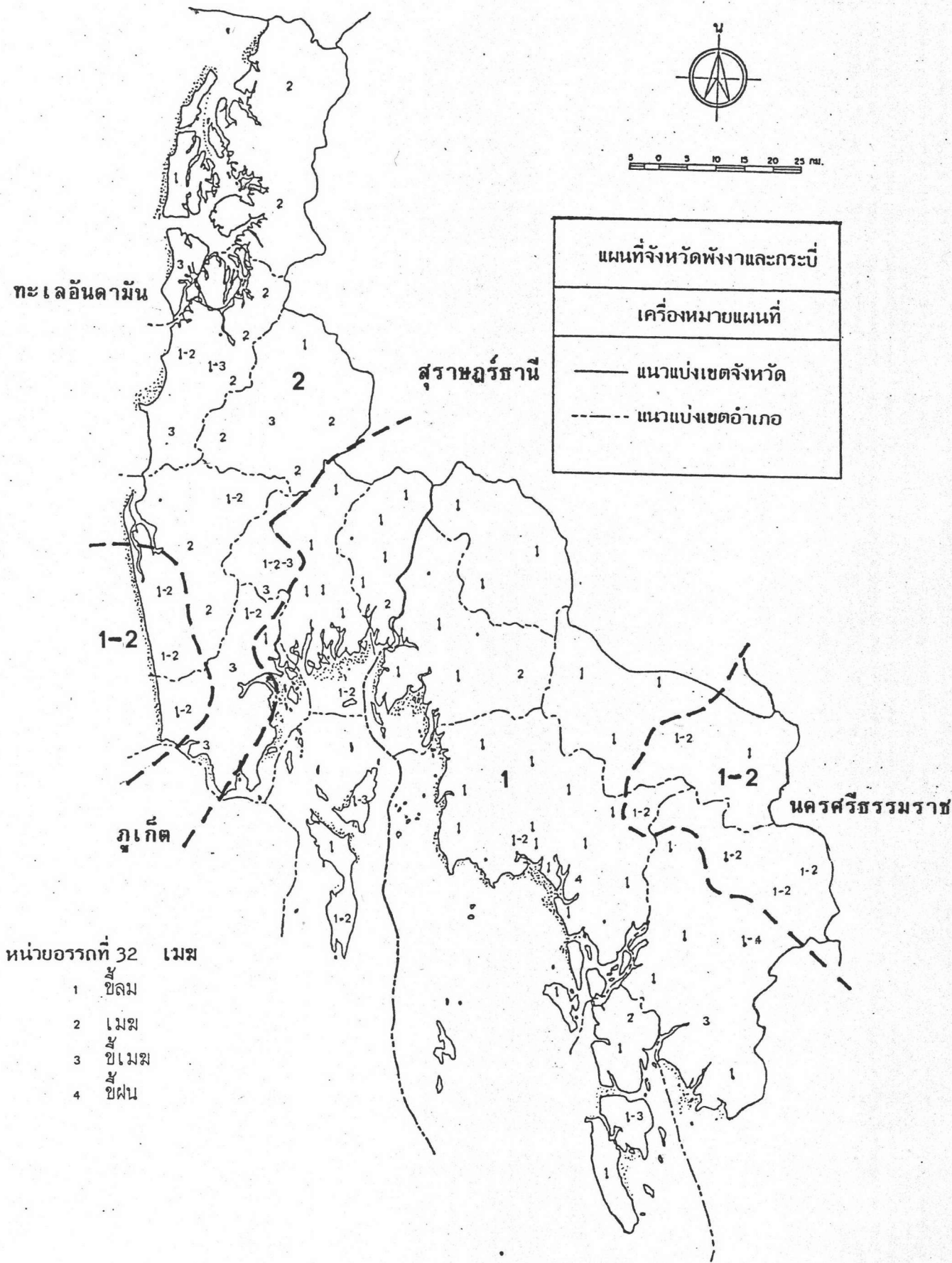
ภาพที่ 35 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

ภาพที่ 36 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

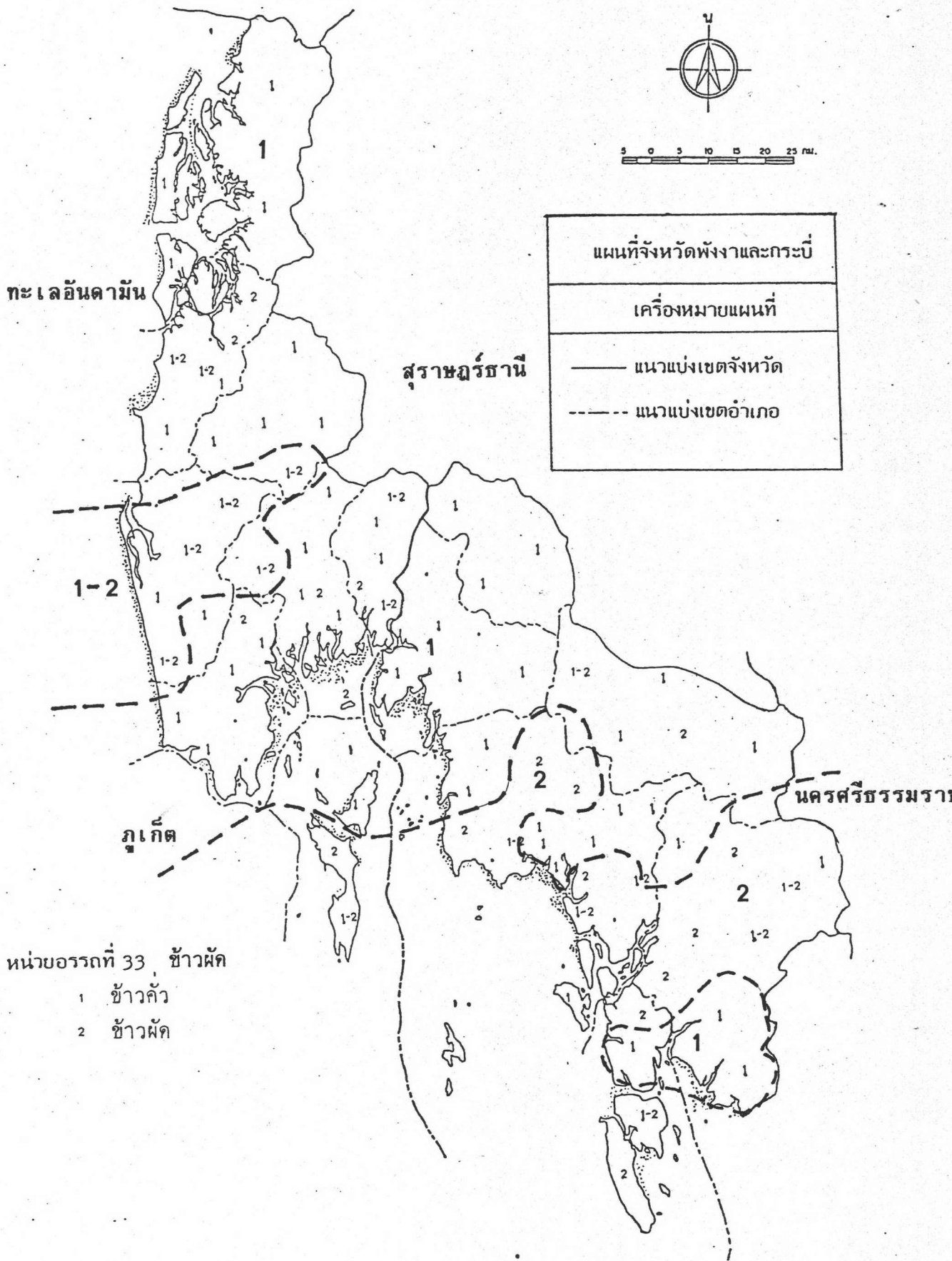
ภาพที่ 37 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

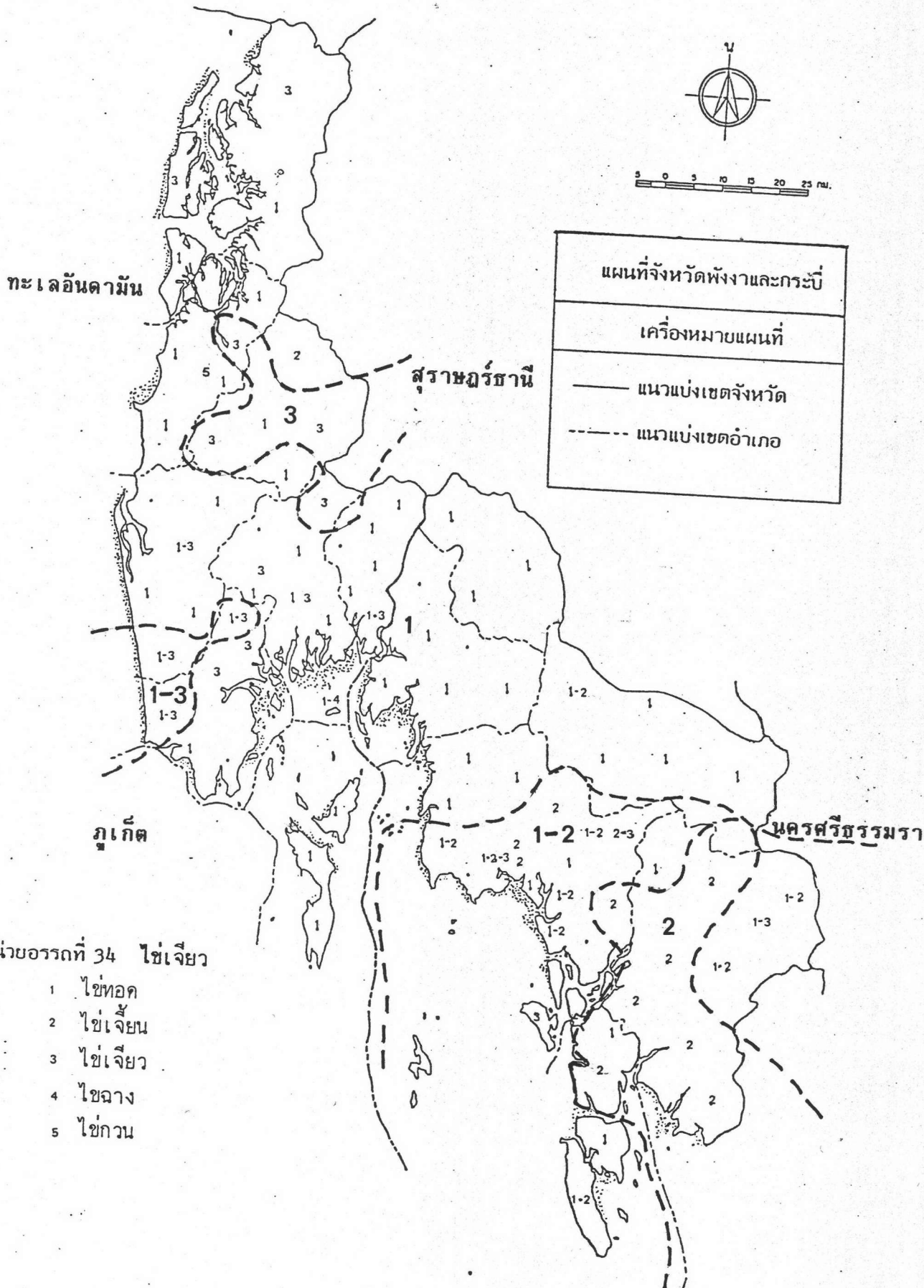
แผนที่จังหวัดพังงาและกระบี่	
เครื่องหมายแผนที่	
—	แนวแบ่งเขตจังหวัด
- - -	แนวแบ่งเขตอำเภอ

- หน่วยอัตราที่ 32 เมช
- 1 ชลม
 - 2 เมฆ
 - 3 ชเมฆ
 - 4 ชฝน

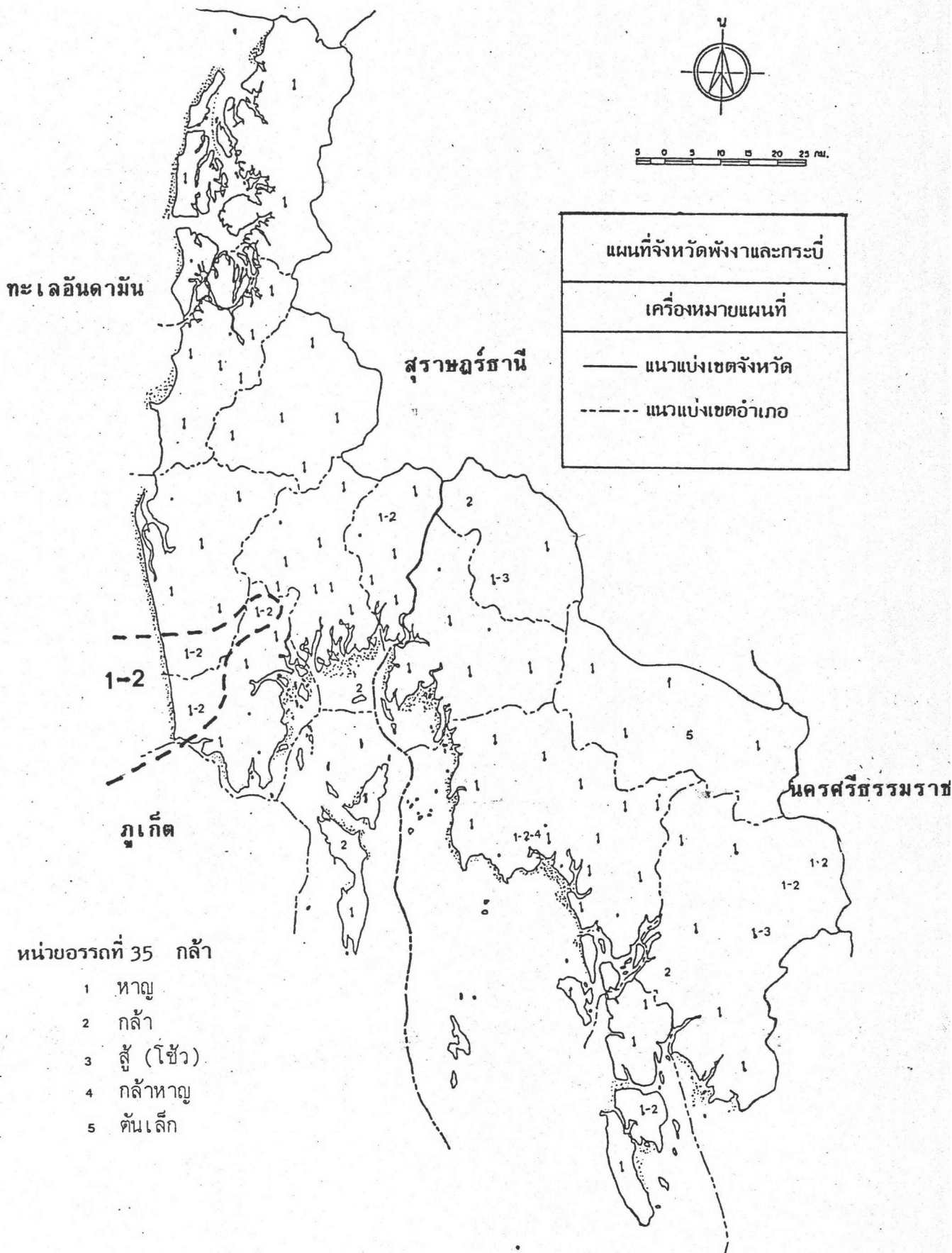
ภาพที่ 38 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

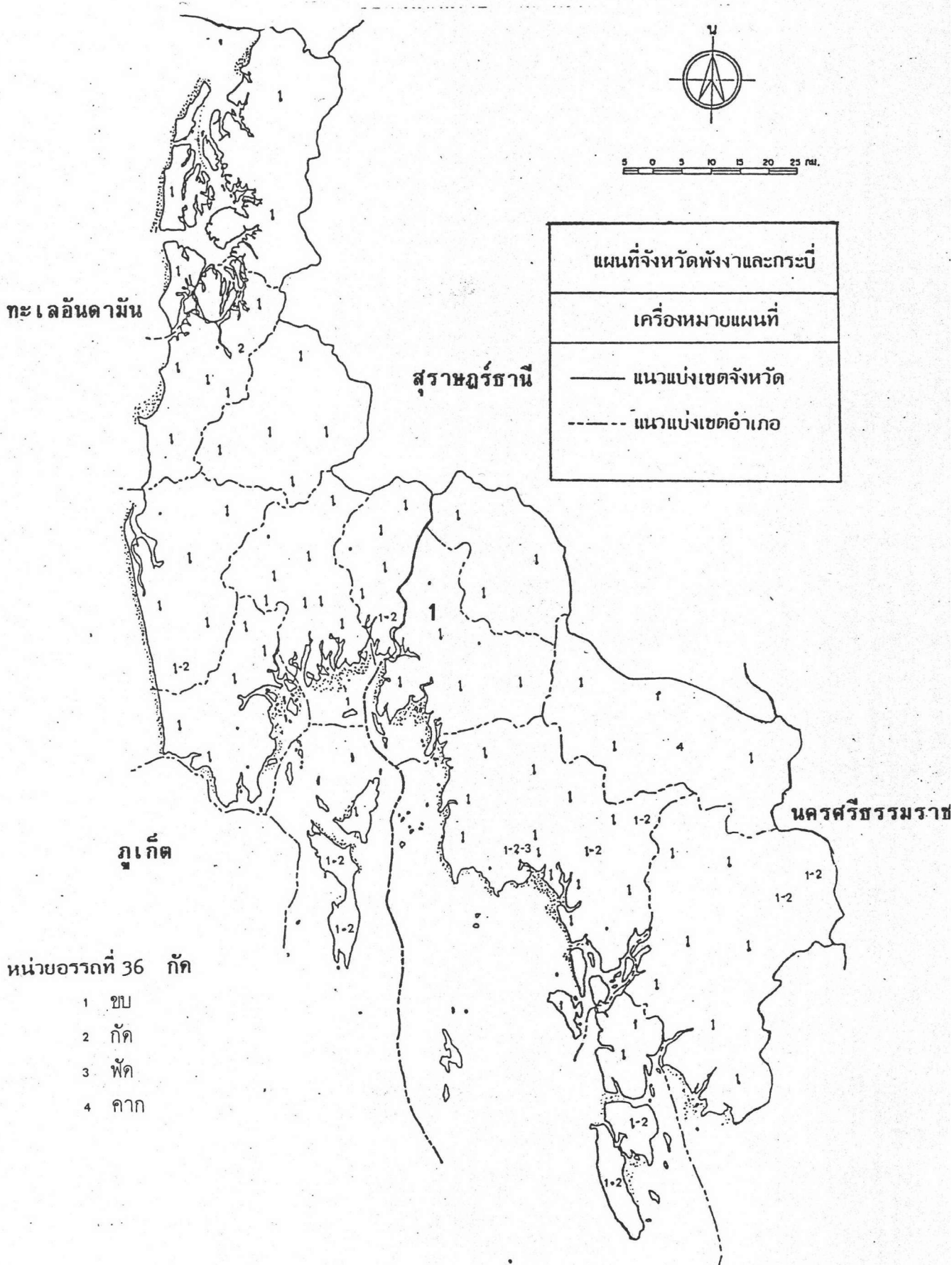
ภาพที่ 39 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

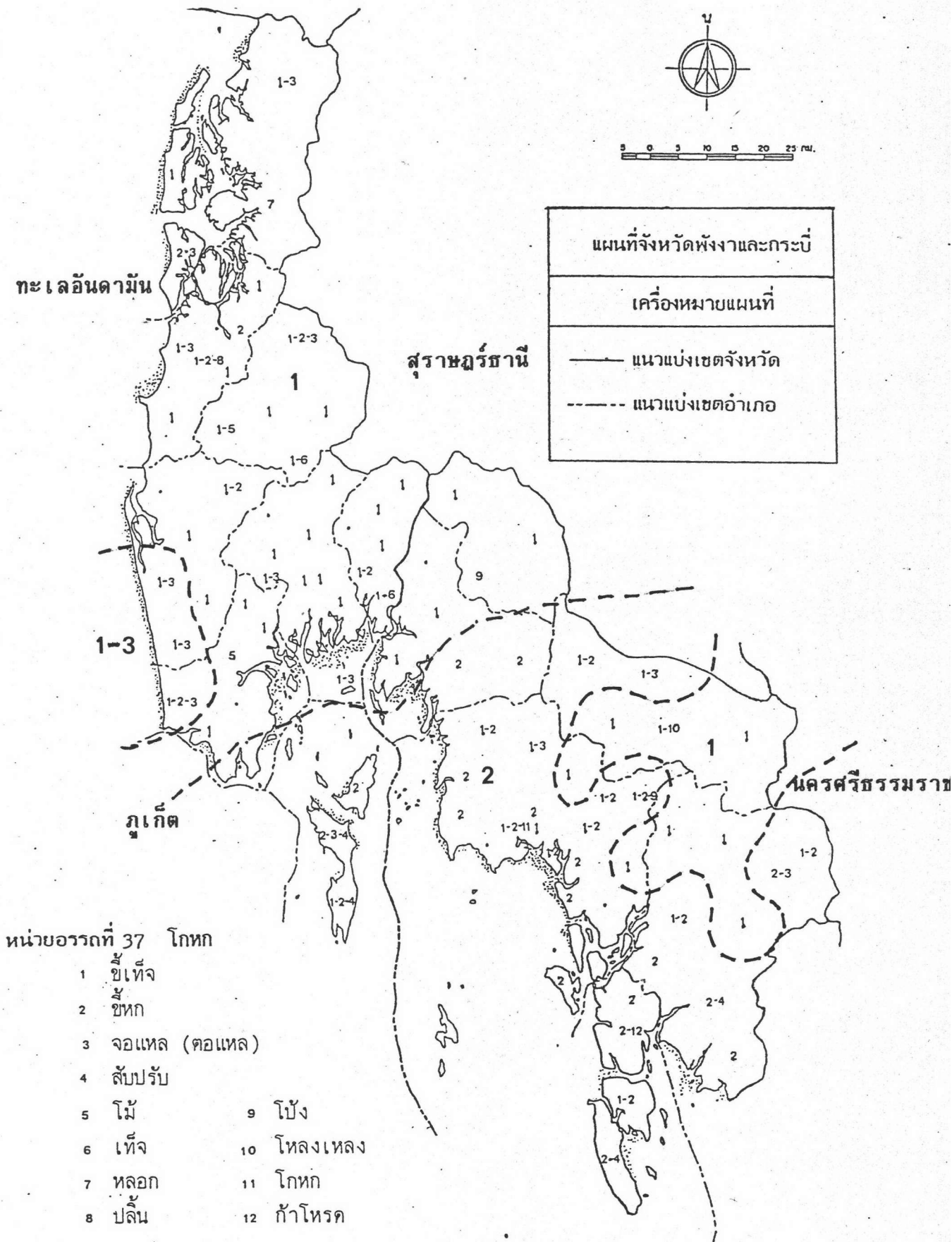
ภาพที่ 40 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

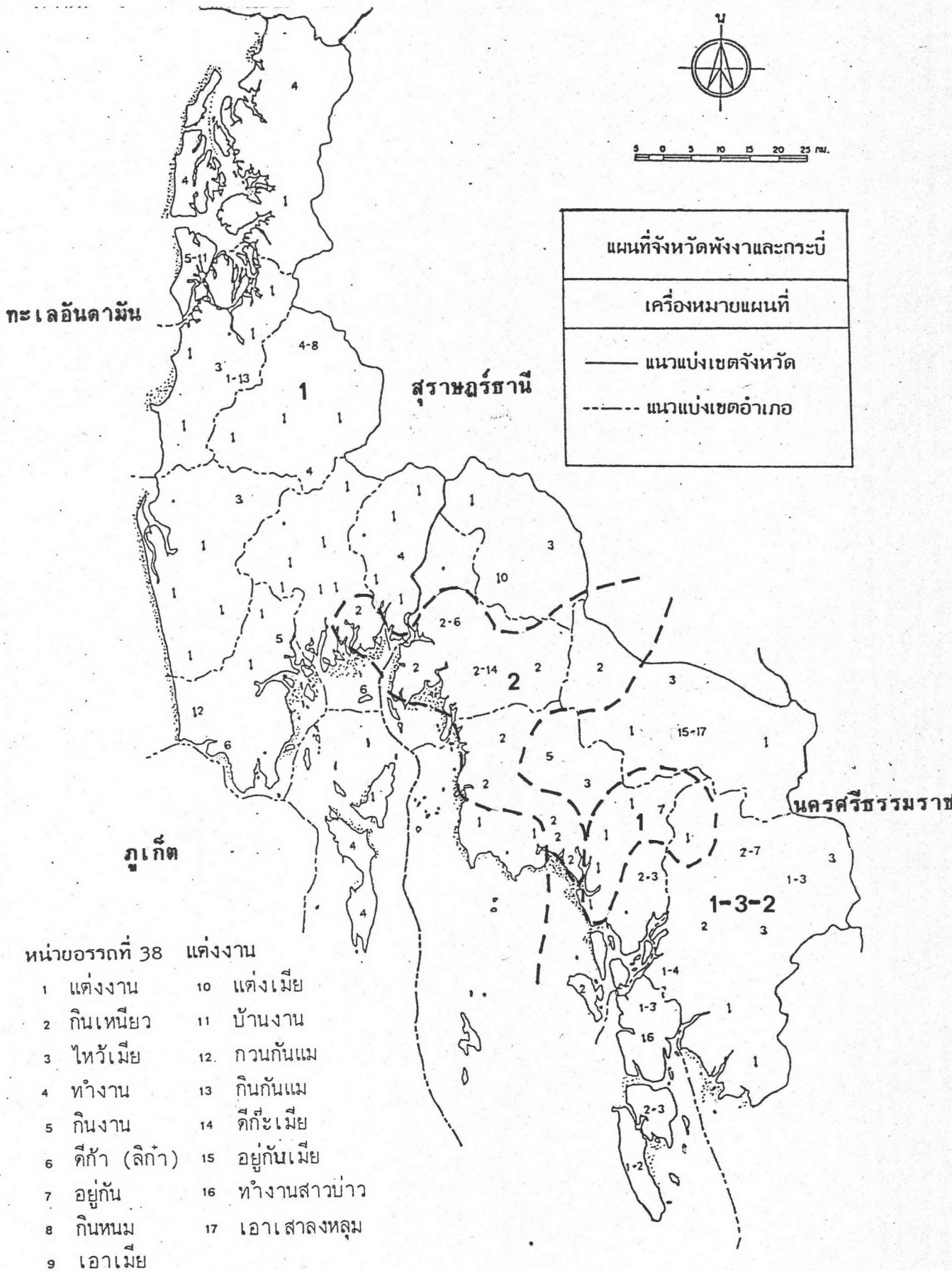
ภาพที่ 41 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

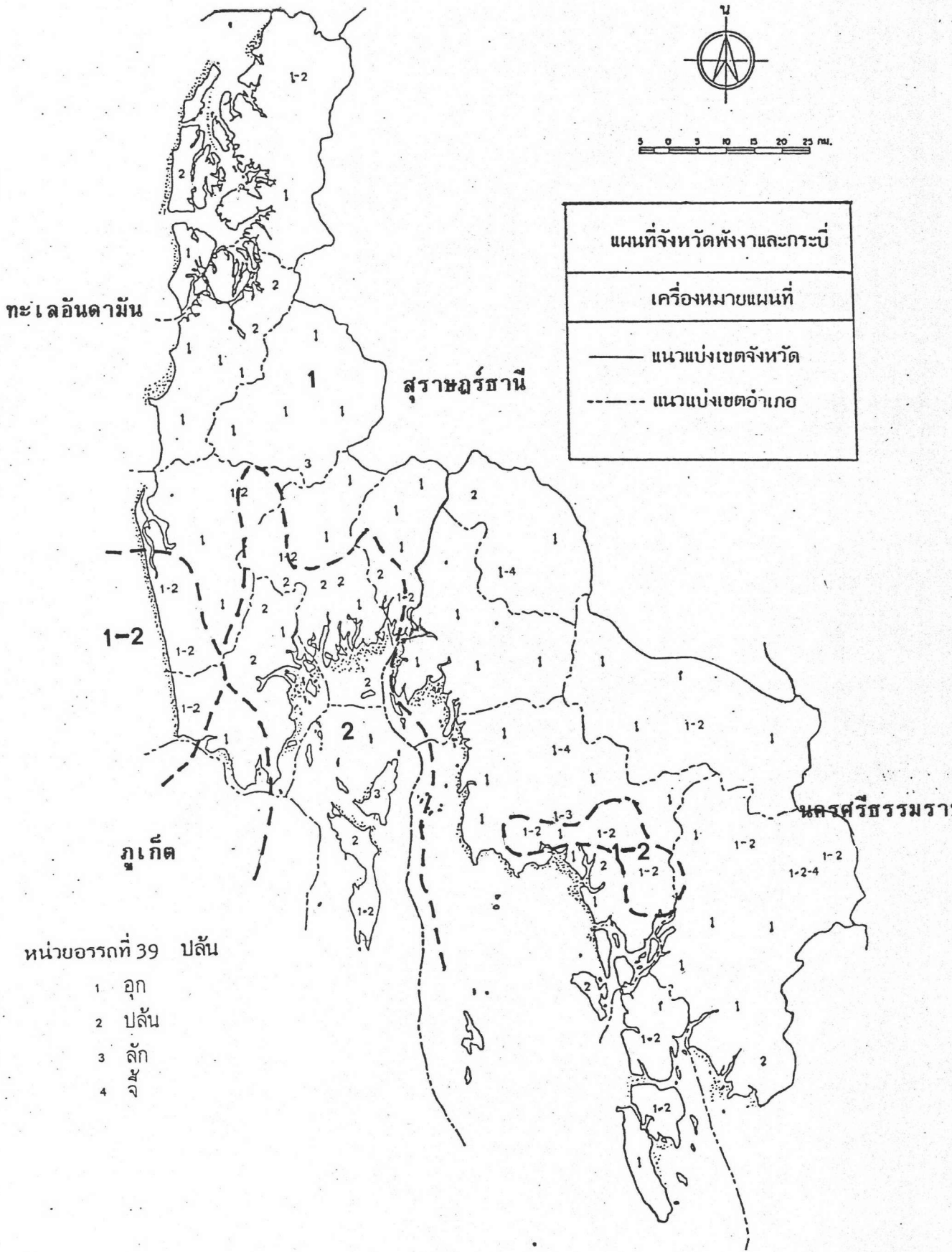
ภาพที่ 42 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

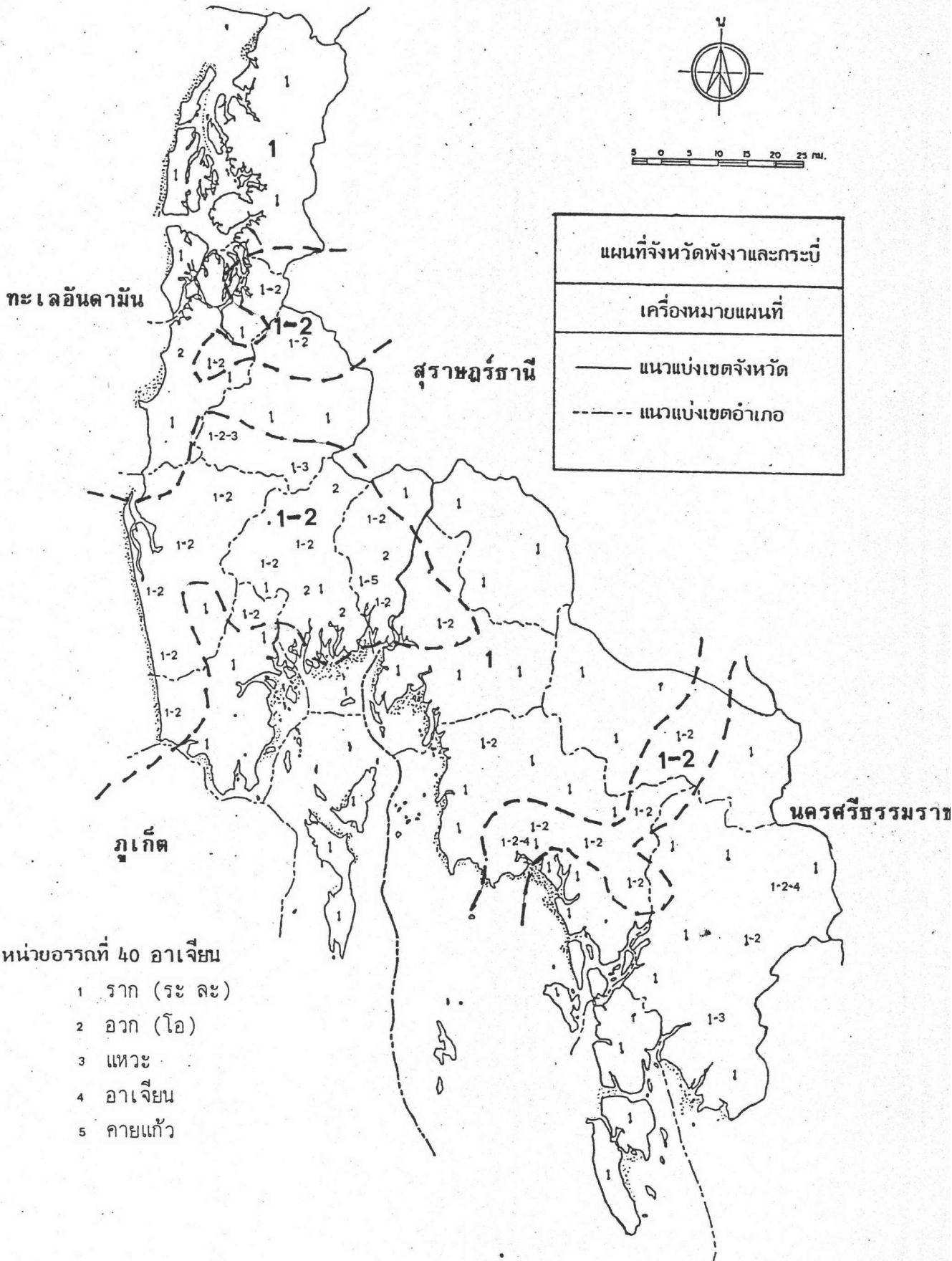
ภาพที่ 43 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

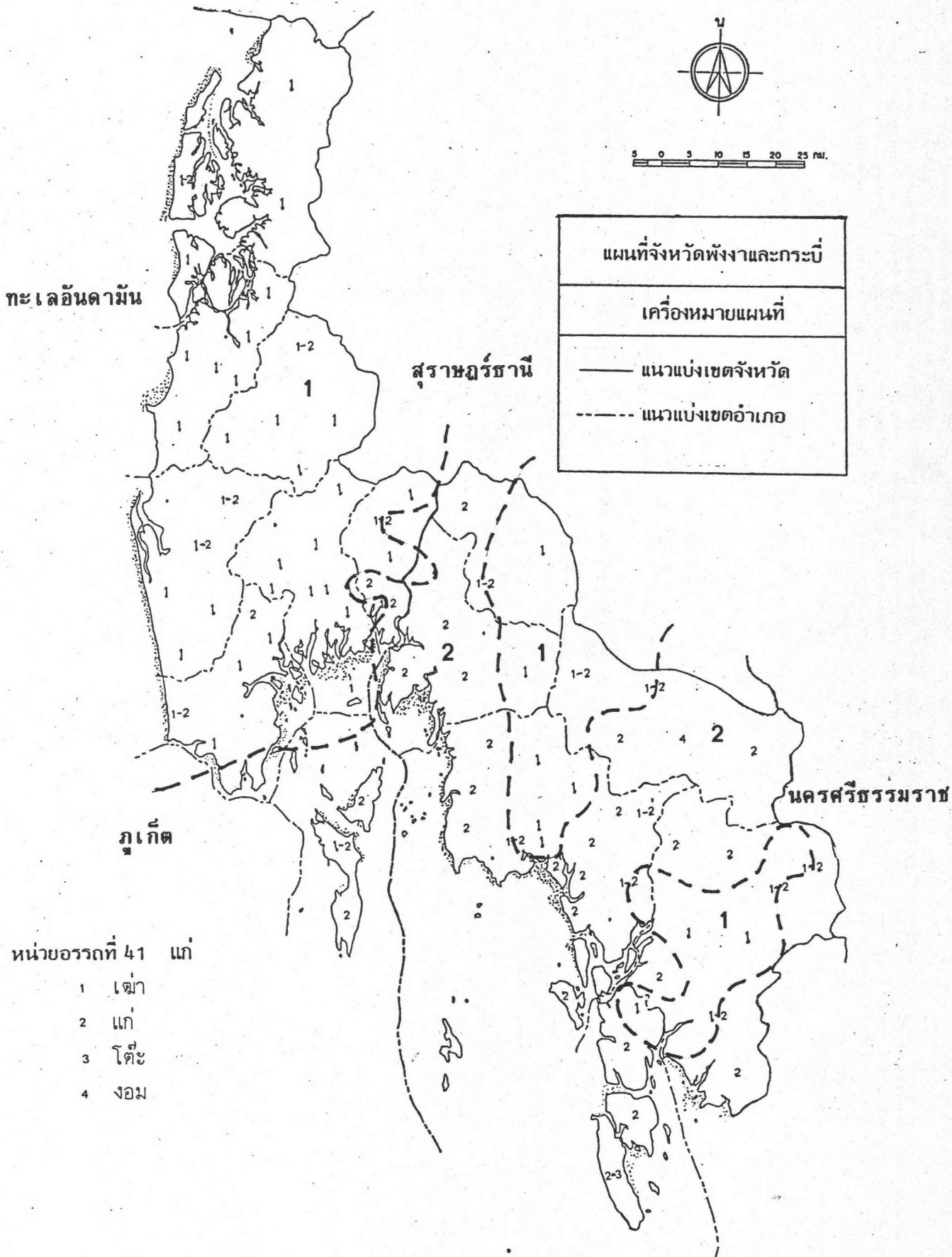
ภาพที่ 44 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

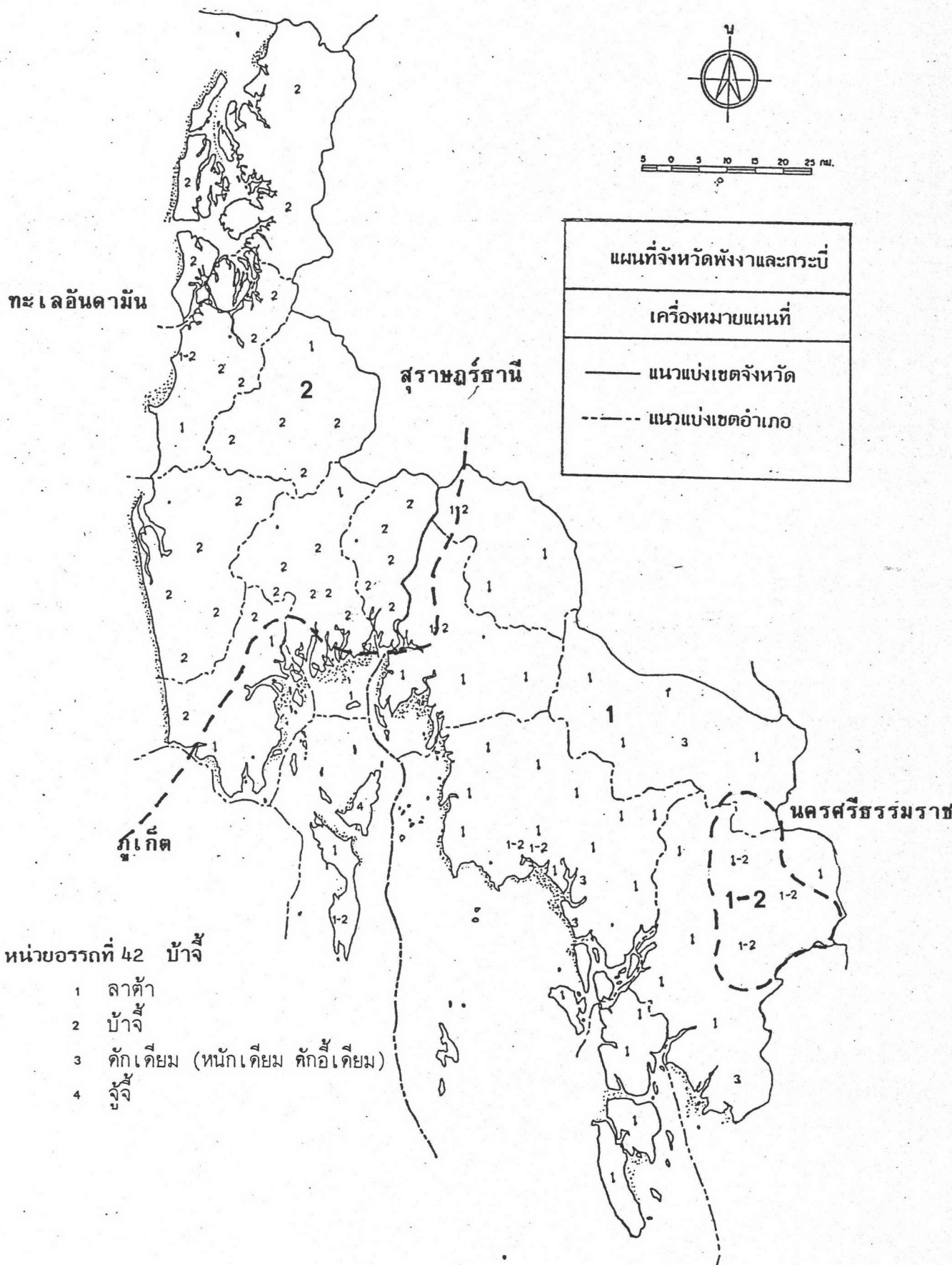
ภาพที่ 45 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

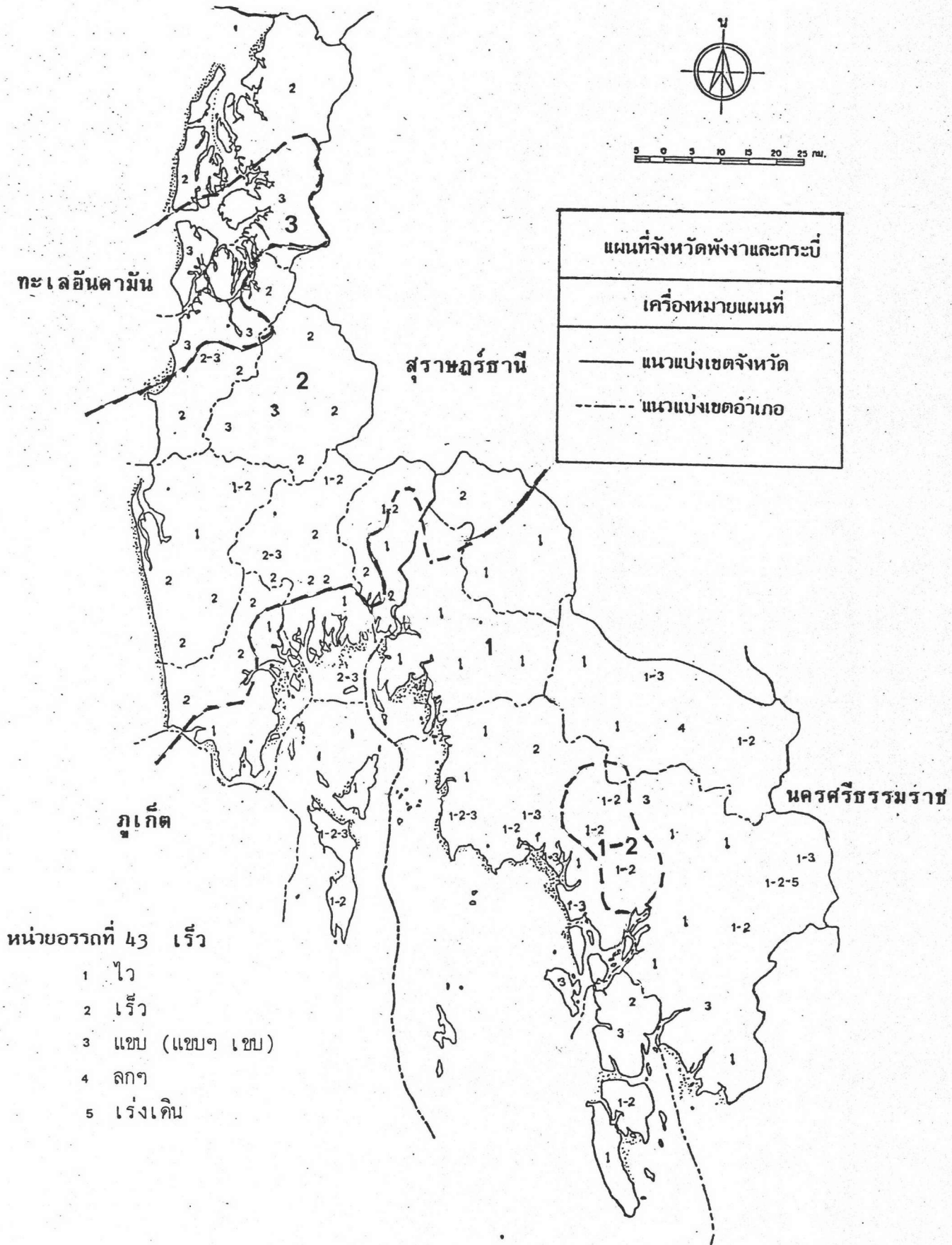
ภาพที่ 46 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

ภาพที่ 47 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

ภาพที่ 48 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

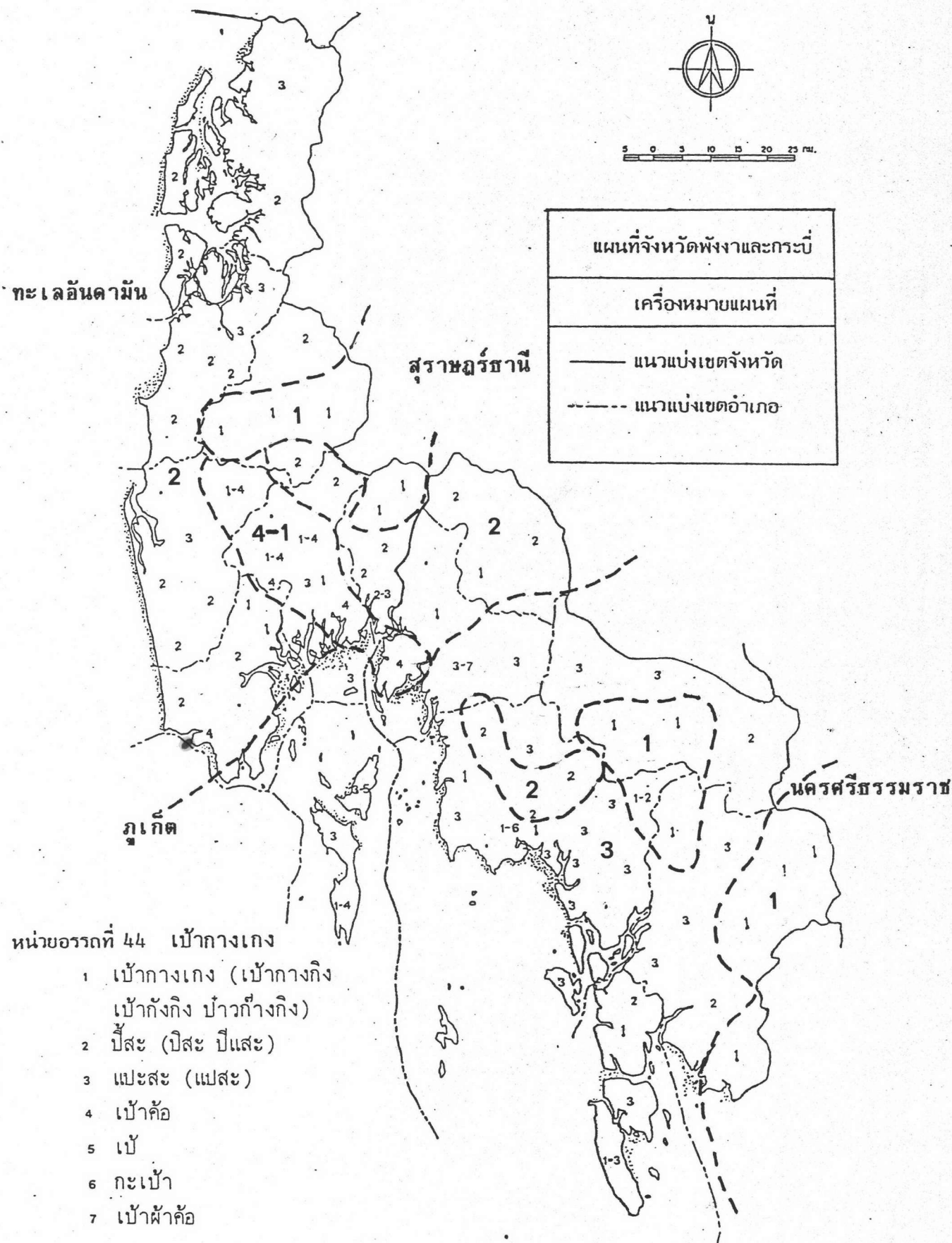

ภาพที่ 49 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

5 0 5 10 15 20 25 กม.

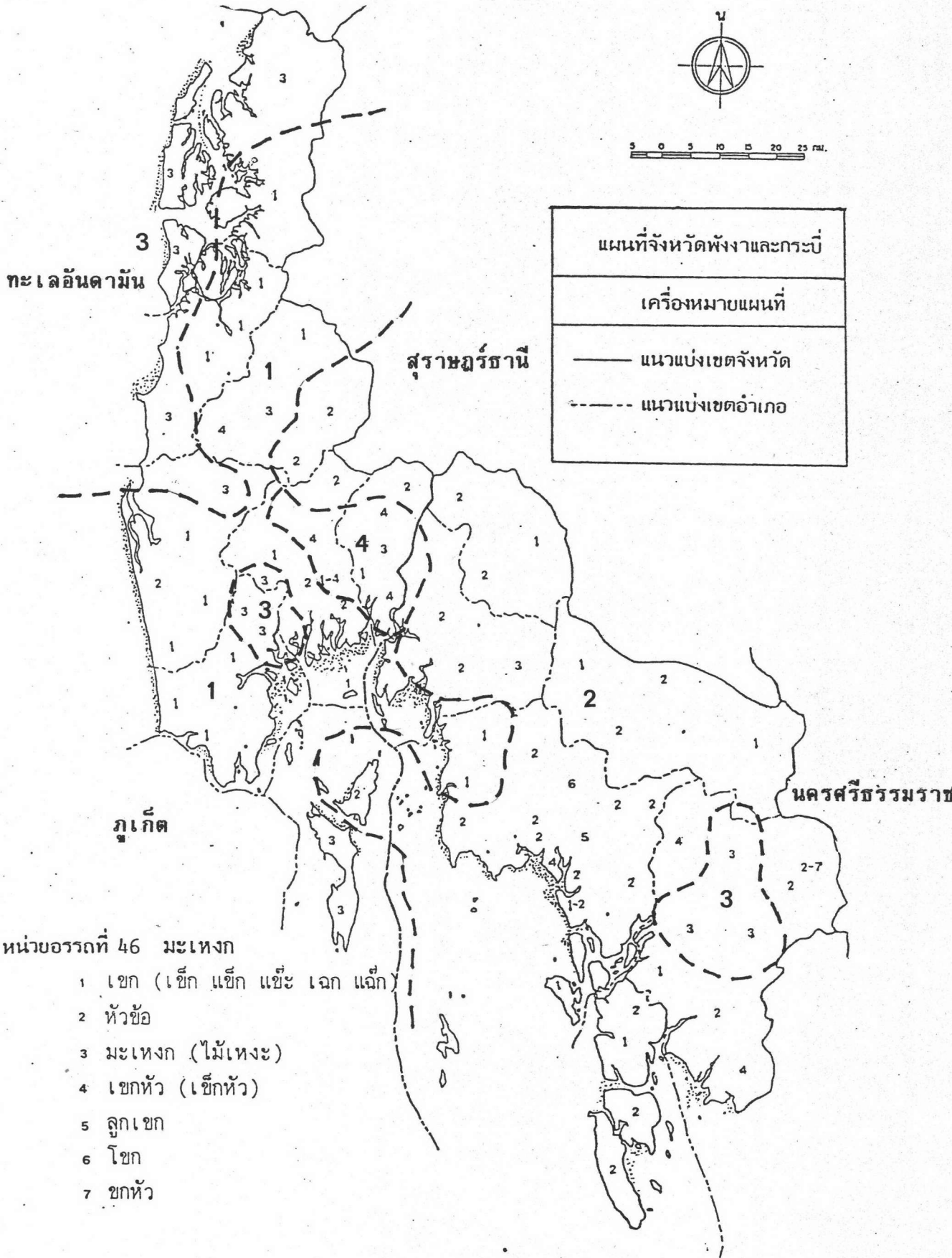
แผนที่จังหวัดพังงาและกระบี่	
เครื่องหมายแผนที่	
————	แนวแบ่งเขตจังหวัด
- - - - -	แนวแบ่งเขตอำเภอ

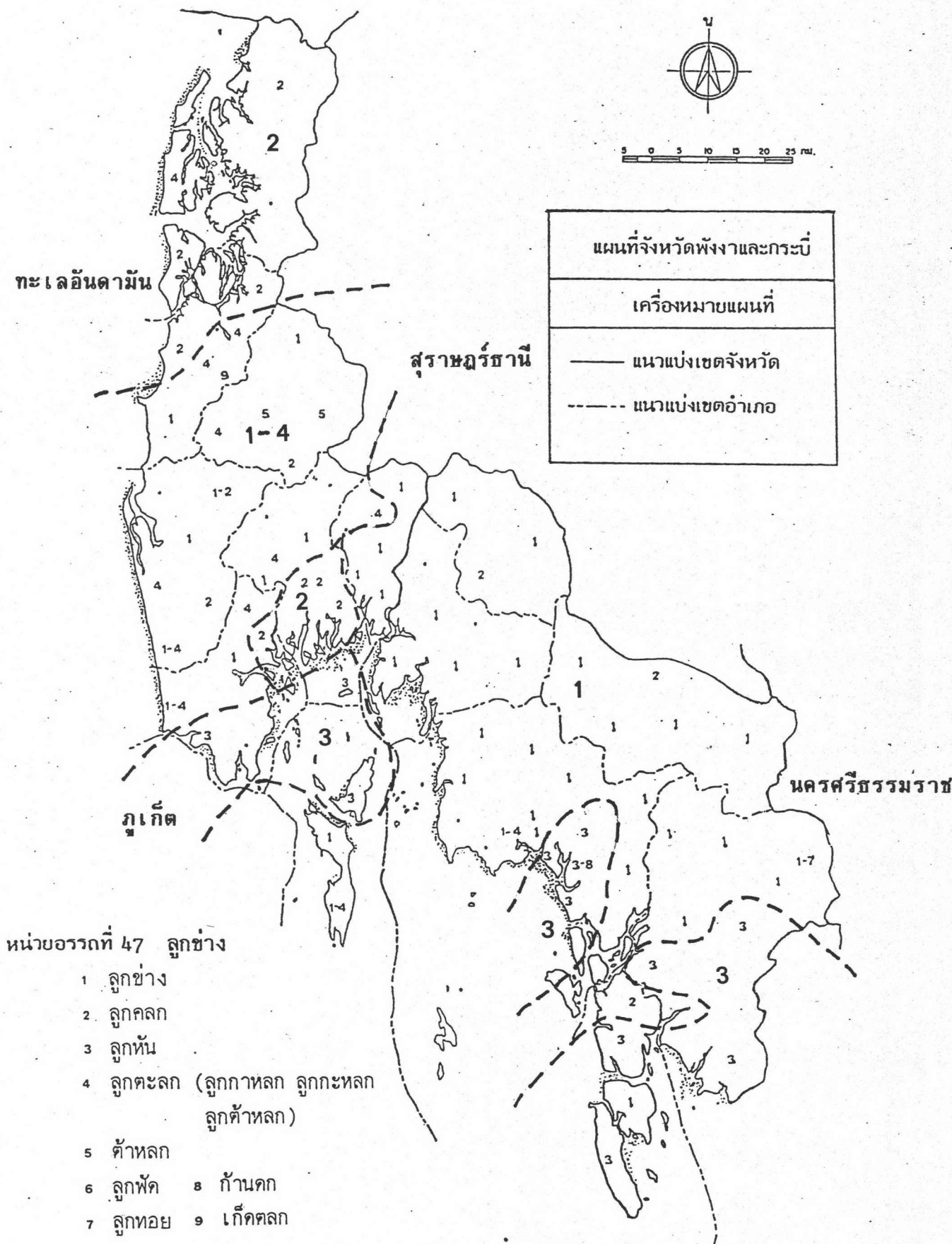
หน่วยบรรทัดที่ 44 เบ้ากางเกง

- 1 เบ้ากางเกง (เบ้ากางกิง
เบ้าก้งกิง ป่าวก้งกิง)
- 2 ปี้สะ (ปิสะ ปี้แสะ)
- 3 แปะสะ (แปสะ)
- 4 เบ้าค้อ
- 5 เป้
- 6 กะเป้า
- 7 เบ้าผ้าค้อ

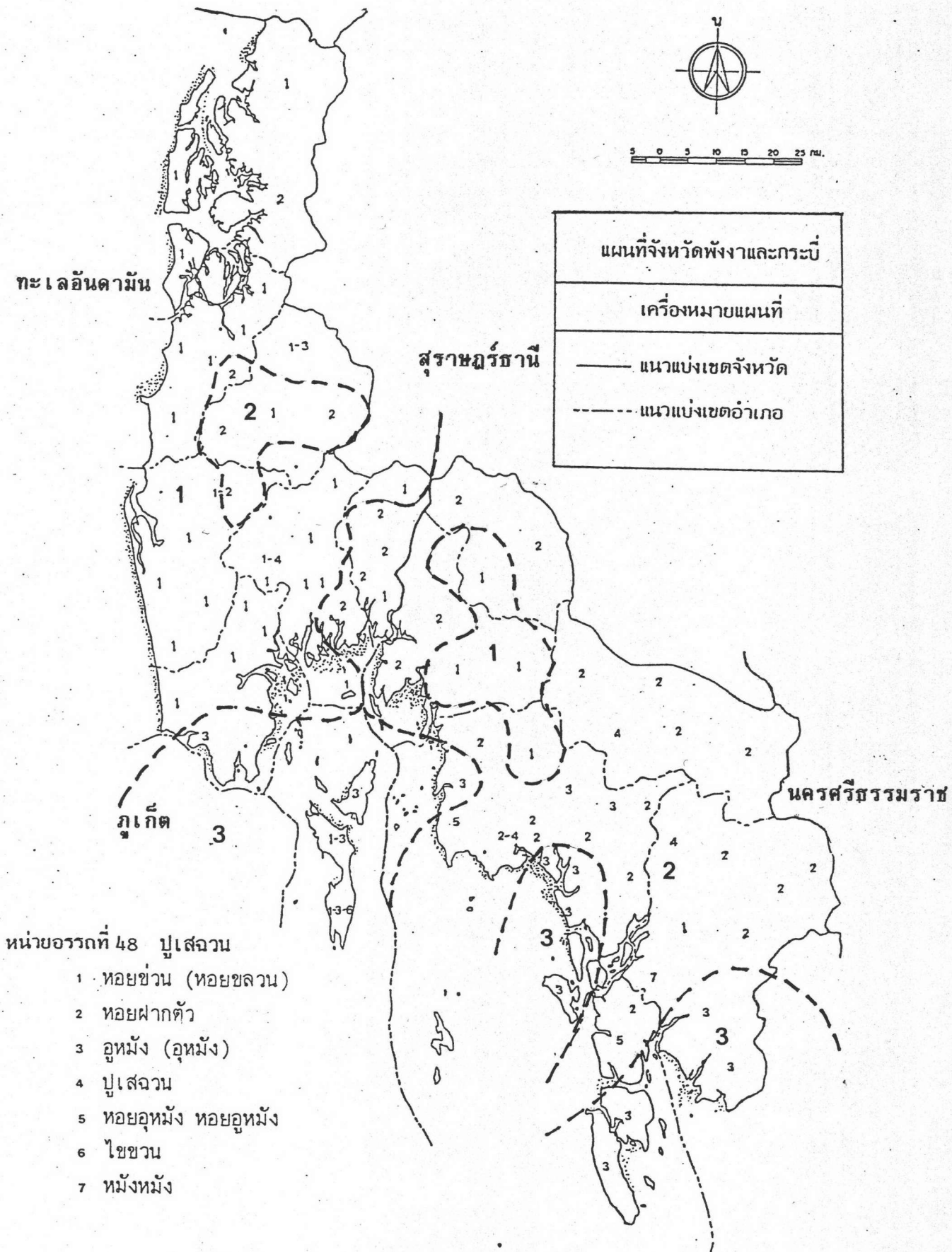
ภาพที่ 51 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

ภาพที่ 52 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

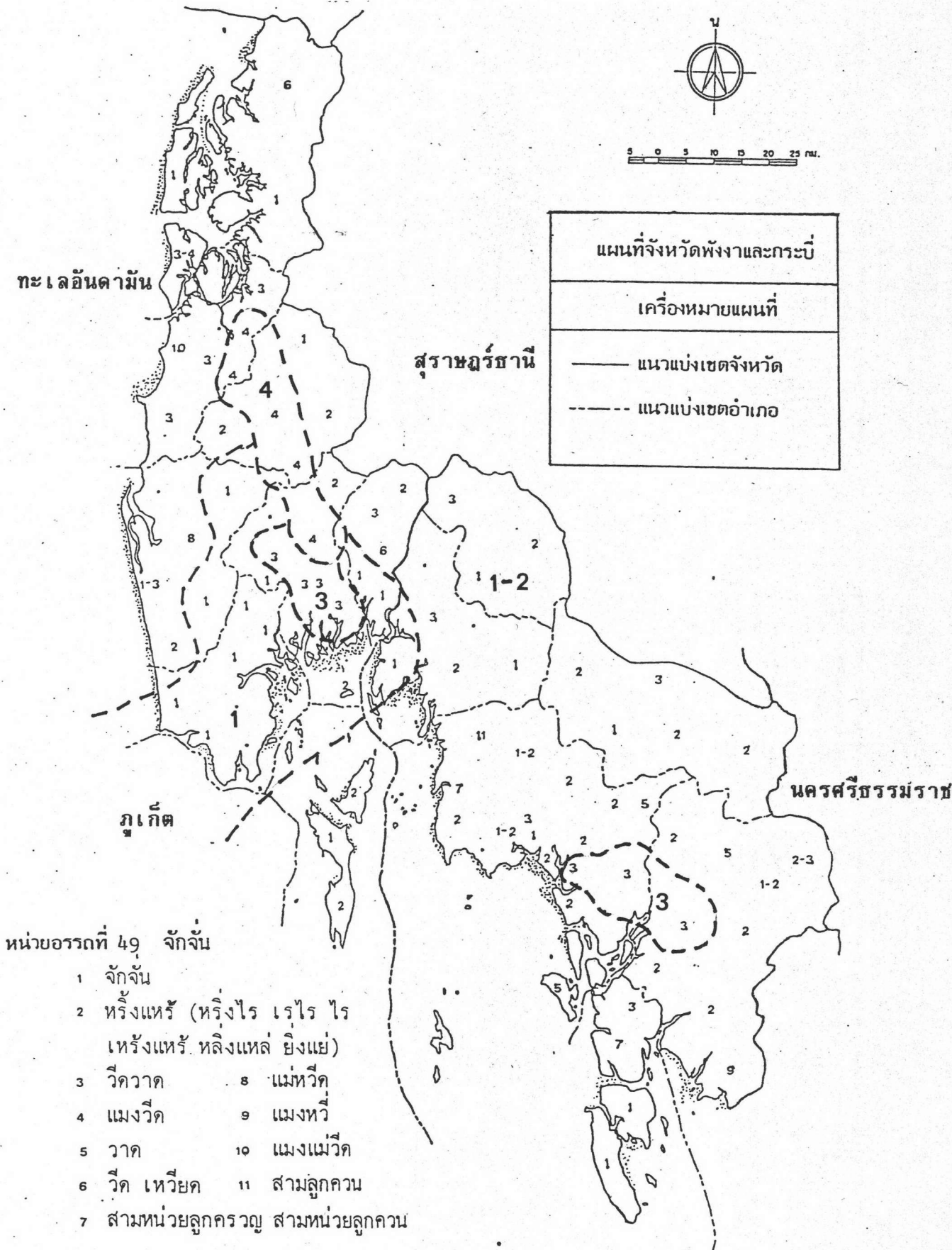

ภาพที่ 53 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

- หน้าบรรทัดที่ 48 ปุเสจวน
- 1 หอยข่าน (หอยขลวน)
 - 2 หอยฝากตัว
 - 3 อุหมัง (อุหมัง)
 - 4 ปุเสจวน
 - 5 หอยอุหมัง หอยอุหมัง
 - 6 ไชขวน
 - 7 หมังหมัง

ภาพที่ 54 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

ภาพที่ 55 แผนที่ชุดที่ 1 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดพังงาและกระบี่

